

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 40^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1999 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 58

Ο μάστορας, ο επαγγελματίας, ο δάσκαλος. Αυτός που ξεκίνησε ως αυτοδίδακτος και κατάφερε το όνομά του να γίνει συνώνυμο του παλιού καλού λαϊκού ελληνικού κινηματογράφου. Πριν κάποια χρόνια ένας τέτοιος χαρακτηρισμός μπορεί να ακουγόταν υποτιμητικός. Σήμερα, ελπίζω, ότι αυτού του είδους τα συμπλέγματα έχουν ξεπεραστεί. Και ο καθένας κρίνεται σύμφωνα με τα μέτρα του: ο μάστορας και ο διανοούμενος, ο τεχνίτης και ο «δημιουργός», ο επαγγελματίας και ο «εραστής της τέχνης», για την προσφορά του. Διάβασα προσεκτικά τις τόσες αναφορές στον άνθρωπο και κινηματογραφιστή Βασίλη Γεωργιάδη, που περιέχονται στην έκδοση του Φεστιβάλ. Οι περισσότερες από αυτές σε προσωπικό ύφος, ανθρώπινες, φιλικές, εγκάρδιες, άλλοτε αμήχανες, άλλοτε εκφράζοντας κάποια ενοχή κι άλλοτε συναισθηματικά υπερβολικές, μου φάνηκε να μπαλαντζάρουν γύρω από ένα χαμένο σημείο ισορροπίας με αφορμή την περίπτωση Βασίλη Γεωργιάδη. Και γι' αυτό είναι ίσως περισσότερο αυθεντικές. Γιατί στην περίπτωση αυτή φαίνεται να εντοπίζεται το χαμένο μέτρο που χαρακτηρίζει την μεταπολεμική μας κινηματογραφία. Όπως λέει ο Νίκος Νικολαΐδης «ο Βασίλης Γεωργιάδης ανήκει σ' εκείνη τη μεγάλη και ευγενική γενιά των σκηνοθετών του μεταπολέμου που, κάτω από την πίεση των καιρών, κυριολεκτικά φιμώθηκε και εμποδίστηκε να αποτυπώσει τις γιγαντιαίες δυνατότητές της. Κάπως έτσι εξηγείται τώρα και η δικιά μας φτώχεια». Εγώ απλώς να προσθέσω ότι, μακάρι να έκαναν και πολλοί άλλοι κινηματογραφιστές, της μιας και της άλλης όχθης, αυτό που έκανε τόσα χρόνια με συνέπεια ο Βασίλης Γεωργιάδης: ότι καλύτερο μπορούσε και ότι ήξερε καλύτερα να κάνει στις δεδομένες συνθήκες κάθε φορά, προσπαθώντας να τις ξεπεράσει. Γιατί αυτό σημαίνει μάστορας, επαγγελματίας, δάσκαλος. Έτσι απλά.

του Σωτήρη Ζήκου

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Γκαράζ Ολίμπο Garage Olimpo

του Marco Bechis
(Ιταλία-Γαλλία-Αργεντινή, 1999)

Αν στα χρόνια του '80, ο φόβος για την ανθρωπότητα ήταν συνώνυμος μιας μεγάλης πυρηνικής καταστροφής, στα χρόνια του '70 ο φόβος κατέβαινε στους δρόμους με τανκς. Πολλές δικτατορίες άνοιξαν και έκλεισαν τα βιβλία τους, αυτήν την δεκαετία σε πολλές χώρες του κόσμου. Η περίπτωση της Αργεντινής υπήρξε ιδιαίτερη. Δύο ήταν οι πρωτοπόρες τερατωδίες της. Οι εξαφανίσεις και οι «πτήσεις θανάτου». Στα 4 χρόνια της χούντας (από το 1976 έως το 1980)

χάθηκαν τα ίχνη 30.000 ανθρώπων. Το γκαράζ Ολίμπο, οι αποθήκες της αυτοκινητοβιομηχανίας Ορλέτι και άλλες ευγενείς επιχειρήσεις του Μπουένος Άιρες ήταν στην πραγματικότητα υπόγειες φάμπρικες θανάτου. Επάνω η ζωή συνέχιζε κανονικά και με πανηγυρισμούς για την κατάκτηση του Μουντιάλ. Κανείς δεν ρωτούσε και κανείς δεν ήθελε να ξέρει. Οι «πτήσεις θανάτου» ήταν το απόλυτο σαδιστικό πείραμα των βασανιστών. Οι αιχμάλωτοι ρίχνονταν από στρατιωτικά αεροπλάνα στην θάλασσα μέχρι να πεθάνουν. Όταν καταλύθηκε η δημοκρατία, ο σκηνοθέτης Μάρκο Μπεκί ήταν δάσκαλος στο επάγγελμα. Η απέλασή του για πολιτικούς λόγους τον οδήγησε στο Μιλάνο, όπου σπούδασε κινηματογράφο. Αυτή είναι η δεύτερη ταινία του. Μια ταινία τολμηρά πολιτική, σκληρή όσο και το θέμα της. «Μια ιστορία μοντέρνων βαρβάρων», όπως λέει ο Μπεκί. Ταυτόχρονα είναι μια ταινία συγκινητική, αφού στο προσκήνιο της εκτυλίσσεται ένας έρωτας μετ' εμποδίων. Ένας έρωτας στα χρόνια της χολέρας. Εικόνες ρεαλιστικές, εικόνες ευαίσθητες που έχουν την ειλικρίνεια και την κοινωνική συνείδηση ενός Κεν Λόουτς. Σαν αυτές που συναντήσαμε στο Γη κι Ελευθερία.

Τ.Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1999

Μαύρο γάλα

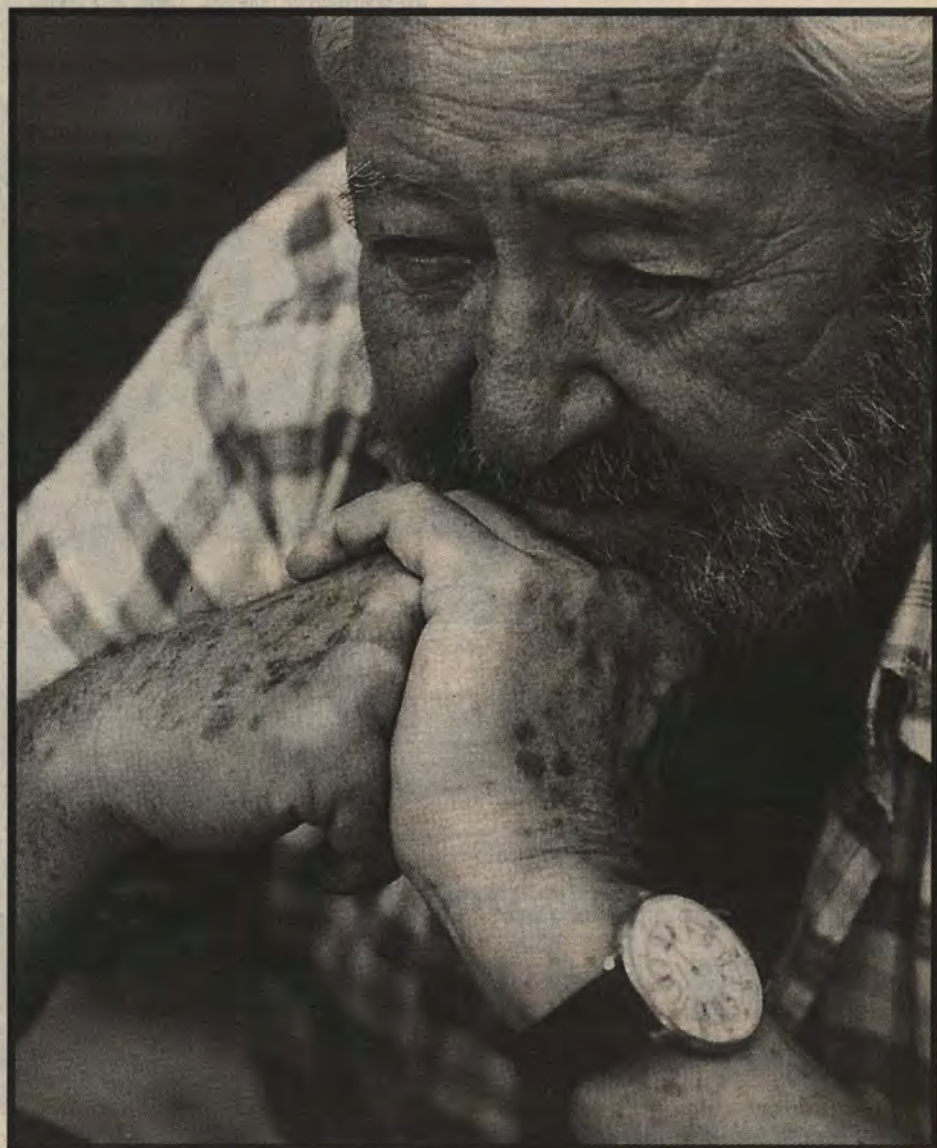
του Νίκου Τριανταφυλλίδη

Συγγραφέας σε δημιουργικό αδιέξοδο ο Αλέκος, ξοδεύεται ανάμεσα σε περιστασιακούς έρωτες, ριψοκίνδυνες φιλίες και κενόδοξες επιθυμίες. Αναζητά διαδέσμιμα έμπνευσης εκτός πραγματικότητας, χάρη στην ιδιότητά του να εξαφανίζεται και να τηλεμεταφέρεται στο χώρο και στο χρόνο. Επιστρέφοντας στην παιδική του ηλικία, εκεί όπου χαμένα, ξεχασμένα πρόσωπα τον υποδέχονται σε νοσταλγικούς γενέθλιους τόπους, επαναπροσδιορίζει τις σχέσεις και τη ζωή του και ξαναβρίσκει τον δημιουργικό εαυτό του.

Τι γίνεται όμως όταν επιστρέφει στην πεζή πραγματικότητα; «Σε έναν κόσμο όπου τα πάντα πωλούνται και αγοράζονται, το μόνο που απομένει είναι να... εξαφανιστείς από προσώπου γης», αναφέρει το μότο που προλογίζει την ταινία του Νίκου Τριανταφυλλίδη Μαύρο Γάλα, το σενάριο της οποίας συνυπογράφει με τον συγγραφέα Χρήστο Χωμενίδη. Στην ταινία, την οποία ο δημιουργός της συστήνει να παρακολουθήσουμε ως «...ένα ωραίο Σαββατοκύριακο μοιχείας...», τόσο το παιχνίδι του τίτλου (που παραπέμπει ευθέως και αναλόγως στο μυστικό-σκοτεινό ενίοτε- παράδεισο της παιδικής ηλικίας), όσο και η επιλογή των συνεργατών (πρωταγωνιστής ο «θεατρικός» Μιχαήλ Μαρμαρινός, ο παλιός συνεργάτης και φίλος του Blaine Reininger σε ρόλο μάγου, η διάσημη Ελληνοαμερικανίδα μέτζο σοπράνο Stephanie Vlahos, παρέα με τους Μυρτώ Αλικάκη, Ιεροκλή Μιχαηλίδη, Τάνια Νασιμπιάν, Τάκη Σπυριδάκη κ.α.) παραπέμπουν στο πολυπρόσωπο, πολύχρωμο, χωρίς σύνορα σύμπαν του σκηνοθέτη δημιουργού της, που γνωρίσαμε στην πρώτη του ταινία Ράδιο Μόσχα ή στη μικρού μήκους Τα σκυλιά γλείφουν την καρδιά μου. Τη διεύθυνση φωτογραφίας υπογράφει ο Γιάννης Κοτρώτσας, τη μουσική οι James Johnston και οι Gallon Drunk.

Β.Π.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

- 3 Το τμήμα του Alejandro Springall στο Διεθνές Διαγωνιστικό και Η Αποτίση του Αλέξη Καρδάρη στο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου
- 4 Συνεντεύξεις του Πάνου Κούτρη, του Αλέξη Καρδάρη, του Νίκου Βεζυργιάννη και του Sasa Gedeon και Έκς γκις γλυκεία πατρίδα του Otar Iosselliani στις Ειδικές Προβολές
- 5 Au revoir, Madame Deneuve! και οι τέσσερις σπερμινές ταινίες του ηφιστέρματος στον Pedro Almodóvar

- 6 Παράλληλες ιστορίες πάθους και η ονειρική Μόμλακα, Chulpan Khamatova στους Νέους Ορίζοντες
- 11 Συνιστάμενα στο όριο της εξουθένωσης περιγράφει στην ταινία του 17 χρόνια ο Zhang Yuan
- 12 Οι περιπέτειες μιας άνοιξης από δύο πορτογάλους σκηνοθέτες—επισκέπτες του Φεστιβάλ
- 13 Μπαίνε στα Βαλκάνια: «Κόψε ταινία και ο δικός της μικρόκοσμος», μας λέει ο Srđjan Karanovic

“ Η δύναμη του ευρωπαϊκού κινηματογράφου και η γοητεία του είναι η πρωτοτυπία του, η προσωπικότητα των κινηματογραφιστών, η ελευθερία του να καταπιάνεται με τολμηρά θέματα. Το αμερικάνικο σινεμά είναι πιο περιθωριακό σε θέματα δημιουργών. Είναι μια πελώρια χώρα με διαφορετικές υποχρεώσεις. Το να αντισταθούμε λοιπόν στην πελώρια δύναμη του δεν είναι θέμα ποιότητας ταινιών, αλλά διανομής.”

Catherine Deneuve

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

travelling

Κι από σήμερα τι θα κάνουμε χωρίς -κάποια- Ντενέβ;

Υπόθεση X - Files: Catherine Deneuve (μέρος δεύτερο). Γιατί η μεγάλη star δήλωσε στην συνέντευξη τύπου: «Η Θεσσαλονίκη μου άφησε μια γλυκιά εντύπωση»;

• Αργία η χθεσινή μέρα, ακόμα και για τους γαλατάδες της πόλης, αλλά κανείς δεν λυπάται τους άμοιρους πρωτεργάτες της Ενημέρωσης. Δυο συνευξέες για μένα σε μία μέρα και μάλιστα με διεθνούς εμβέλειας προσωπικότητες;

• Τι γυρνάμε κ. Ζήκο, τον «Αϊνστάιν των Συνεντεύξεων»;

• (Σ.Ζ.: Σιγά τα ωά...)

• Αυτό που μάθαμε από την τρίτη μέρα του Φεστιβάλ, είναι ότι: οι Star το πρωί φοράνε - πάντα - γυαλιά ηλίου. Ακόμα και όταν ο ουρανός είναι έτοιμος να βρέξει. Μετά την Catherine και η Θέμις Μπαζάκα ακολουθεί την μέθοδο «καμουφλάζ για πρησμένα μάτια», που φυσικά κλέψαν από την ταινία «Ψηλά Τακούνια» του μεγάλου καινοτόμου στις γυναικείες μεταμφιέσεις Pedro Almodóvar.

• Επίσης, μάθαμε ότι ο «δύσκολος» κ. Γιάνναρης ενθουσιάστηκε με την «Επίθεση του Γίγαντα Μουσακά». Η ταινία μπορεί να «λειτούργησε σαν σκουπιδοτενεκές» για τον Πάνο Κούτρα - όπως δήλωσε ο ίδιος -, αλλά αποτελεί την «πρότασή του, για την οικογένεια του 2000». Την φόρμα των b-tonies - από ανάγκη - ακολούθησε ο αυτοχρηματοδοτούμενος σκηνοθέτης, αλλά για την Θέμις η ταινία αποτελεί μια «από τις πιο ευχάριστες στιγμές της καριέρας της».

• Ευτυχώς που κ. Deneuve δεν είδε την ταινία, γιατί θα πήγαινε τσάμπα όλη η προσπάθεια της κ. Παπαζώ να την εθίσει στην Ελληνική κουζίνα.

• Η συνέντευξη τύπου, τώρα, της κ. Deneuve μπορεί να μην είχε την glamour-ιά της προηγούμενης μέρας, αλλά τα γνωστά στοιχεία της αναγνώρισης: μαύρη Μερσεντές, μαύρα γυαλιά, μαύρα κουστούμια, μαύρες κάμερες ήταν εκεί.

• Μαύρα μαντάτα για την φιλοξενία. Από τα λεγόμενα της μεγάλης ντίβας, καταλάβαμε ότι μόνο για τις φωτογραφίες νοιάστηκαν όσοι την φιλοξένησαν και «καθάρισαν» μόνο με μια ξενάγηση σε μουσείο. Ούτε για πατά στον Τσαρουχά την πήγαν, ούτε στο Μινουί για αυθεντικές μουσικές απολαύσεις, ούτε καν στο, έστω και μεταλλαγμένο, Ντορέ, να φά-

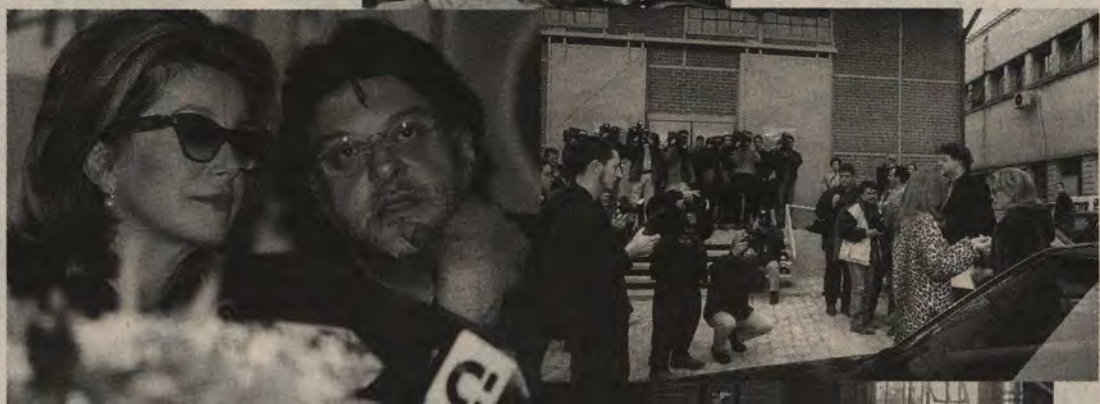

Η Ελενίτσα -φιλάκια, ο Ρήγας -τσοντίλας, η Στέλλα -φιλημένη, και τα μεζεδάκια -φαγωμένα.

• Τι είναι, όμως, αυτό που συνέβη στα «Νησιά», και αποτέλεσε την πιο συγκλονιστική εμπειρία της, στην πόλη;

• Μετά την δηλωσή της ότι «την δυσκολεύει το μήκος των ταινιών» του Τεό, όσο κι αν τις αρέσουν οι ταινίες του, οι απανταχού κακοπροαίρετοι επικριτές του εν Ελλάδι, χαμογέλασαν κάτω από τα μουστάκια τους.

• Αυτόν, τον ξέρει τουλάχιστον, εσάς ποιος σας γνωρίζει, μάγκες μου;

Η Θέμις και τα μαύρα μάτια της. ...Όταν τα βλέπω με ζαλί..... (κ.λπ.)

ει με θέα το Λευκό Πύργο. Ευτυχώς, που η συνέντευξη δόθηκε στην Αποθήκη Δ του Λιμανιού και είδε από που εμπνέεται ο Αγγελόπουλος τα «τοπία» του.

και για το ότι είναι ανοιχτή σε σεναριακές προτάσεις Ελλήνων σκηνοθετών, έφυγε μέσα στην μαύρη Μερσεντές της παίρνοντας μαζί της δυο κουτιά ύποπτου περιεχομένου.

• Η πιο απολαυστική στιγμή της ημέρας ήταν ο «Φιλικός αγώνας», ιστορικής φύσεως, με έρισμα το Μουσείο της Ευρώπης, μεταξύ των δημιουργών του «Δράκου». Αφορμή, η συνέντευξη τύπου που δόθηκε κατά τα εγκαίνια της έκθεσης του «γνήσιου λαϊκού ποιητή - ζωγράφου» και σκηνογράφου 200 και πλέον ταινιών, Τάσου Ζωγράφου. «Φαινόμενο αρετής και ξωτικό του κινηματογράφου, που δεν θέλησε να γίνει ένας διανοούμενος σκηνογράφος» χαρακτήρισε τον καλλιτέχνη ο Νίκος Κούνδουρος, ενώ ο ίδιος ο καλλιτέχνης, πάντα αυθεντικός, αυθόρμητα δήλωσε ότι «πρώτα ζωγραφίζει και μετά σκέφτεται γι' αυτό που έχει κάνει». Η εκδήλωση έκλεισε με απονομή τιμητικής πλακέτας, ζωντανή μουσική με πιάνο και κρασάκι. Στην υγεία του.

• Καλά, αυτό το καλαμπούρι ότι θα έρθει και η Σάμα Χάγιεκ, ως πρωταγωνίστρια της ταινίας του Ριπστάιν, πόιος το κυκλοφόρησε; Είναι σίγουρο ότι την προσκάλεσε κανείς;

• ΠΑΝΙΚΟΣ και ουρές στην προβολή του «Kadosh» του Amos Gitai και άνευ λόγου (;) ανησυχία για την ασφάλεια του Ισραηλινού δημιουργού. Για βόμβες ψάχνανε Αμερικανοί και Ισραηλινοί «πράκτορες» στην αίθουσα που έγινε η δεξίωση και αυστηρά μέτρα ασφαλείας με περιορισμένη λίστα προσκεκλημένων.

Παπαράτσι, έτοιμοι; Ένα... δύο... τρία... τσακ! Ποιος ξέρει πότε θα ξανόρθει; Ιωάννα: «Οι μελιτζάνες, που λες...»

• Έκλεισε έτσι η «Τριλογία των Πόλεων», και δυο πράγματα μου μένουν να πω: 1ον, ότι είδα σκηνές με απόλυτη κινηματογραφική αισθητική, που από μέσα τους, αβίαστα, αναβλύζει η προβληματική της θεματολογίας του και μεταγγίζουν την «ματιά» του για την ό-

σμωση της συλλογικής με την ατομική «μοίρα» κάτω από την πίεση της προβληματικής συμβίωσης αραβικού και εβραϊκού πληθυσμού και της άκριτης εξουσίας του θρησκευτικού νόμου (το travelling στο νεκροταφείο στις «Αναμνήσεις» είναι από τις πιο δυνατές σκηνές μετάδοσης εσωτερικών συναισθημάτων και εξωτερικών ερεθισμάτων), και 2ον, είδα τις πιο αληθινές σκηνές ερωτισμού με την συγκλονιστική αυθεντικότητα της ανάγκης, της εσωτερικής πίεσης, της ικανοποίησης ή της μη ικανοποίησης, της έλξης και της απώθησης.

Από τα εγκαίνια της έκθεσης του λαϊκού καλλιτέχνη Θεόφιλου...συνγνώμη, Τάσου Ζωγράφου.

• Ο Gitai είναι κάτι σαν τα ακριβά πουρά. Πρέπει να ξέρεις για να τα καπνίζεις.

• Τελικά το μυστήριο λύθηκε. Η Catherine αφού πρώτα δοκίμασε στα «Νησιά» και ενθουσιάστηκε, τελικά παρήγγειλε δυο κουτιά σιροπιαστά απ'τον «Χατζή» για να πάρει μαζί της. Γλυκιά Θεσσαλονίκη.

• Αλήθεια, πόσα πάρτυ έχουμε φέτος στο δεκαήμερο; Πολλά. Πάλι καλά.

• Σήμερα δεν μιλήσαμε για το «Romance». Εκφράζει αυτό ακριβώς που σκεφτόμαστε και φαντασιωνόμαστε, λένε τα κορίτσια που το είδαν. Αύριο πιο πικάντικα νέα.

Στέργιος Ζήτος

ΟΛΥΜΠΙΟΝ I	ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 1	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 3	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 4
11.00 Portuguese Cinema ΕΡΩΤΑΣ ΟΛΕΘΡΟΥ AMOR DE PERDICA 260' MANOEL DE OLIVEIRA Portugal, 1978 16.00 International Competition TO TAMA SANTITOS 99' ALEJANDRO SPRINGALL Mexico, 1998 English subtitles 18.00 Greek Film Festival Η ΛΗΣΤΕΙΑ LISTIA 84' ALEXIS KARDARAS Greece, 1999 20.30 International Competition ΓΚΑΡΑΖ ΟΛΙΜΠΟ GARAGE OLIMPO 98' MARC BECHIS Italy / France / Argentina, 1999 v.o. Spanish English subtitles 23.00 Greek Film Festival ΜΑΥΡΟ ΓΑΛΑ MAVRO GALA 104' NIKOS TRIANTAFYLIDIS Greece, 1999 English subtitles	13.00 N.H. Main Programme ΤΑ ΑΓΟΡΙΑ THE BOYS 75' KATERINA PHILPOU United Kingdom, 1999 v.o. English 15.00 N.H. Allison Anders ΡΑΔΙΟ ΣΥΝΟΡΑ BORDER RADIO 84' USA, 1989 17.00 Portuguese Cinema OXALA OXALA 145' ANTONIO-PEDRO VASCONCELOS Portugal, 1980 v.o. Portug. & French English subtitles 20.00 N.H. Main Programme Ο ΑΝΕΜΟΣ ΘΑ ΜΑΣ ΣΗΚΩΣΕΙ LE VENT NOUS EMPORTE 118' ABBAS Kiarostami France / Iran, 1999 English subtitles 22.30 N.H. US Indies ΝΤΟΡΟΘΙ ΠΑΡΑΔΟΣΟΥ SURRENDER DOROTHY 90' KEVIN DINOVIS USA, 1998	14.00 Portuguese Cinema ΔΥΣΚΟΛΟΙ ΚΑΙΡΟΙ TEMPOS DIFICEIS 90' JOAO BOTELHO Portugal, 1988 English subtitles 16.30 Balkan Survey Η ΤΡΙΤΗ ΣΕΛΙΔΑ UCUNCU SAYFA 92' ZEKI DEMIRKUBUZ Turkey, 1999 English subtitles 18.30 Portuguese Cinema ΓΛΥΚΕΙΕΣ ΣΥΝΘΕΙΕΣ BRANDOS COSTUMES 75' ALBERTO SEIXAS SANTOS Portugal, 1972-74 French subtitles 20.30 Balkan Survey / Karanovic ΤΟ ΑΡΩΜΑ ΤΩΝ ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ MIRIS POLJSKOG CVECA 93' SRDJAN KARANOVIC Yugoslavia, 1978 English subtitles Την ταινία θα προλογίσει ο σκηνοθέτης 22.30 Portuguese Cinema ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ A ILHA DOS AMORES 185' PAULO ROCHA Portugal, 1978-82 English subtitles	15.30 N.H. 3X3 Léa Pool ΧΑΜΕΝΟ ΚΟΡΜΙ A CORPS PERDU 90' Canada, 1988 English subtitles 18.00 N.H. Main Programme ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΓΚΡΕΓΚΟΡΙ GREGORY'S TWO GIRLS 101' BILL FORSYTH United Kingdom, 1998 20.30 N.H. Main Programme ΤΟ ΧΡΩΜΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ RANG-E-KODA 88' MAJID MAJIDI IRAN, 1999 English subtitles 23.00 N.H. Allison Anders ΓΛΥΚΕΙΑ ΠΟΛΙΤΕΙΑ SUGAR TOWN 90' USA, 1999	12.30 Tribute Georgiadis ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ KORITSIA STON ILIO 80' Greece, 1968 15.00 International Competition Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΗΛΙΘΙΟΥ NAVRAI IDIOTA 100' SASA GEDEON Czech Republic, 1999 English subtitles 17.30 International Competition ΚΛΕΙΣΤΕΣ ΠΟΡΤΕΣ AL ABWAB AL MOGLAKA 110' ALEF HETATA Egypt, 1999 English subtitles 20.00 Tribute Gitai ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ DEVARIM 110' France / Israel / Italy, 1995 English subtitles 22.30 Special screenings ΕΚΕ ΓΕΙΑ ΓΛΥΚΕΙΑ ΣΤΕΡΙΑ ADIEU PLANCHER DES VACHES 118' OTAR IOSELIANI France / Switzerland / Italy, 1999 English subtitles	13.30 Almodovar Retrospective ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΑ ΠΡΟΣΘΥΡΑ ΝΕΥΡΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ MUJERES AL BORDE DE UN ATAQUE DE NERVIOS 87' Spain, 1987 English subtitles 16.00 Almodovar Retrospective ΔΕΞΕ ΜΕ ATAME 99' Spain, 1989 English subtitles 18.00 Almodovar Retrospective ΚΙΚΑ KIKI 115' Spain, 1993 English subtitles 20.30 Greek Film Festival ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΟΥ ΛΑΓΟΥ TO KINIHI TOU LAGOU 94' NIKOLAOS VESIRYANNIS Greece, 1999 English subtitles 23.00 Almodovar Retrospective ΨΗΛΑ ΤΑΚΟΥΝΙΑ TACONES LEJANOS 113' Spain, 1991 English subtitles

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Το τάμα / Santitos

του Alejandro Springall (Μεξικό, 1998)

Το Τάμα είναι ένα δυνατό φιλμ για τον πόνο και την απελπισία που φέρνει η απώλεια ενός αγαπημένου ανθρώπου. Για τον θάνατο που είναι τραγωδία και για την επίδρασή του σ' αυτούς που μένουν πίσω. Που ενίοτε είναι στα όρια του γκροτέσκου κωμικού. Ειδικά όταν για θεραπεία διαλέγει κανείς την άρνηση. Είναι η οδύσσεια της πανέμορφης Μεξικάνας Εσπεράντζα που ψάχνει να βρει την νεκρή της κόρη Μπάνκα. Με συνταξιδιώτη της την πίστη στην Εκκλησία, τα θρησκευτικά της οράματα και μια βαλίτσα από κεραμικούς αγίους, ένα αθώο πλάσμα θα περιπλανηθεί στα πιο ασυνήθιστα μπορντέλα της Τιχουάνα και του Λος Άντζελες. Περιθωριακοί και νταβαντζήδες θα γίνουν συνομιλητές της. Αφοσιωμένη στο προσωπικό της τάμα, θα γίνει πόρνη, θα γνωρίσει την αληθινή κόλαση, θα δοκιμάσει τις αντοχές της και θα βγει από αυτήν μεταμορφωμένη. Στο τέλος του ταξιδιού δά' χει μάθει δύο τρία πράγματα για τον εαυτό της. Όπως θα περίμενε κανείς από έναν Λατίνο σκηνοθέτη, η ταινία είναι βουτηγμένη στον μαγικό ρεαλισμό. Εκεί που ο μυστικισμός συγκρούεται με την σκληρή πραγματικότητα και τα δάκρυα φτάνουν στην άκρη του ματιού υπάρχουν ωμικές σκηνές που ανακουφίζουν. Ένας αγίος που δίνει συμβουλές από την λιγδιασμένη πόρτα ενός φούρνου, ένας παπάς εδισμένος στις σαπουνόπερες και τις ταμπλόιντ εφημερίδες. Ο Σπρίνγκαλ σπούδασε λογοτεχνία στο Μεξικό και σινεμά στο Λονδίνο. Το μεγαλύτερο πτυχίο του όμως είναι η συνεργασία του με τον Τζον Σέιλς στους διαλόγους του *Men in Guns*. Ο πατριάρχης του ανεξάρτητου αμερικανικού σινεμά αναφέρεται στα credits της ταινίας ως executive producer.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, 18:00

Τζ.Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1999

Η ληστεία

του Αλέξη Καρδάρ

Με αρκετές μικρού μήκους ταινίες που γύρισε στη Νέα Υόρκη όπου σπούδασε, καθώς και σειρά ντοκιμαντέρ και διαφημιστικών για την τηλεόραση, ο 34χρονος Αλέξης Καρδάρ, επιχειρεί την πρώτη εμφάνισή του στη μεγάλη οθόνη με μια ανεξάρτητη, χαμηλού προϋπολογισμού ταινία ή όπως ο ίδιος εξηγεί «ένα φιλμ - παιγνίδι για τη σοβαρή και γελοία εκδοχή του ίδιου θέματος». Ποιο είναι το θέμα της; Μια απατημένη σύζυγος, μητέρα τριών παιδιών, ψάχνει απελπισμένα την αλλαγή στη μίζερη ζωή της. Μια μοιραία σύμπτωση τη θέλει θύμα απαγωγής ενός εκκεντρικού ληστή τραπεζών. Αναγνωρίζοντας στο πρόσωπό του έναν παλιό της έρωτα, αποφασίζει να κάνει το μεγάλο βήμα και να τον ακολουθήσει. Την ίδια στιγμή ο πρώην, ζευγαρωμένος πια με την καλύτερή της φίλη, πείθεται πως η μόνη λύση στα δύσκολα οικονομικά τους είναι να γίνει ληστής. Στο τέλος τα δυο ζευγάρια συναντιούνται στην ίδια τράπεζα, που το καθένα για δικούς του λόγους επιχειρεί να ληστέψει... Πρόκειται για μια σάτιρα, «το σενάριο, το γύρισμα και το μοντάζ της οποίας στηρίχθηκαν κυρίως στον αυτοσχεδιασμό», όπως σημειώνει ο δημιουργός της, ενώ περιέχει σαφή σχόλια για το σύγχρονο σύστημα αξιών που -σήμερα περισσότερο από ποτέ- ορίζεται από την αισθητική της τηλεόρασης. «Η ταινία χρησιμοποιεί στοιχεία αυτής της αισθητικής, με σκοπό να διατυπώσει τις δικές της απόψεις με διάθεση αυτοσαρκασμού». Πρωταγωνιστούν οι Αντώνης Καφετζόπουλος, Μάνια Παπαδημητρίου, Γιάννης Μπουσταντζόγλου, Ελένη Κοκκίδου, Γεράσιμος Σκιαδαρέσης κ.ά.

Β.Π

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, 18:00

Πολιτική εισιτηρίων

Το σύστημα έκδοσης εισιτηρίων που θα ισχύσει στο 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, συνοψίζεται στα εξής:

- Το κινηματογραφόφιλο κοινό έχει τη δυνατότητα εισόδου σε όλες τις προβολές και εκδηλώσεις της 40ης διοργάνωσης, με την προϋπόθεση ότι δεν απαιτείται η κατοχή ειδικής πρόσκλησης ή κάρτας διαπίστευσης (τελετές έναρξης και λήξης, με προσκλήσεις, δημοσιογραφικές προβολές με διαπίστευση).
- Ειδικά σε ό,τι αφορά τις προβολές ταινιών, λόγω της μεγάλης για τη χωρητικότητα των αιθουσών, προσέλευσης κοινού, το Φεστιβάλ συνιστά, για την καλύτερη δυνατή εξυπηρέτησή σας, την αγορά εισιτηρίου εκ των προτέρων, προκειμένου να εξασφαλίζετε την είσοδο στην προβολή ή στις προβολές που επιθυμείτε.
- Τα παραπάνω, ειδικά σε ό,τι αφορά στις βραδινές προβολές που συνήθως συγκεντρώνουν την προτίμηση του κοινού, και δη τα Σαββατοκύριακα, οπότε καταγράφονται πληρότητες στις αίθουσες. Στις περιπτώσεις αυτές, θέση εξασφαλίζουν όσοι έχουν φροντίσει για την έκδοση εισιτηρίων, με στόχο την αποφυγή προβλημάτων στις εισόδους των αιθουσών, καθώς και δυσαρεσκειών. Όσο κι αν η πιθανότητα αυτή είναι περιορισμένη, το Φεστιβάλ οφείλει να καταστήσει σαφή τα προαναφερθέντα.

Υπάρχει η δυνατότητα κράτησης θέσεων έως και για έξι διαφορετικές προβολές καθημερινά, στο σύνολο των κινηματογραφικών αιθουσών που φιλοξενούν το Φεστιβάλ. Μπορείτε να προμηθευτείτε τα εισιτήρια μιας ημέρας.

Χρήσιμη Συμβουλή: Στην περίπτωση που το σύνολο των εισιτηρίων μιας προβολής έχουν προπωληθεί, αυτό δε σημαίνει αναγκαστικά ότι η αίθουσα είναι πλήρης. Δεν αποκλείεται αριθμός θέσεων να μείνουν κενές λόγω μη προσέλευσης των κατόχων εισιτηρίων. Οι άδειες θέσεις θα διατίθενται με σειρά προτεραιότητας.

Εισιτήρια μπορείτε να προμηθευτείτε από τα δύο εκδοτήρια που βρίσκονται στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ, και τα τέσσερα εκδοτήρια στις Αποθήκες 1 και Δ, στην Προβλήτα Α, στο Λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Ώρες λειτουργίας: 10.30-23.00.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Dewar's® FINEST SCOTCH WHISKY ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ | Α' ΠΡΩΒ | Β' ΠΡΩΒ | Γ' ΠΡΩΒ | ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Η Επιστροφή του Ηλίου	3,888	4,248	—	4,068
2. Κλειστές Πόρτες	4,343			
3. Human Traffic	4,339			
4. Το Τάμα				
5. Γκαράζ Ολίμπο				
6. Τζόνι				
7. Διασταύρωση				
8. Ονειροκυνηγός				
9. Ποιός Μαδάει το Φεγγάρι;				
10. Pizza King				
11. Δημόσια Λουτρά				
12. Ο Ανθρώπιнос Παράγοντας				

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1999

1. ...και Επί Γης Ειρήνη	2,341			
2. Βυσσινόκηπος	4,327	4,070	—	4,198
3. Η Επίθεση του Γιγαντιαίου Μουσικά	3,890			
4. Το Κυνήγι του Λαγού	3,861			
5. Ο Ανθός της Λίμνης				
6. Η Ληστεία				
7. Peppermint				
8. Μαύρο Γάλα				
9. Ο Δρόμος για την Ιθάκη				
10. Χώμα και Νερό				
11. Προπατορικό Αμάρτημα				
12. Η Εαρινή Σύναξις των Αγοφυλάκων				
13. Ιδαίου Μύθοι				
14. Ονειρο Καλοκαιρινής Νύχτας				
15. Το Καναρινί Ποδήλατο				
16. Περάσματα από τον Παράδεισο				
17. Αλιόσα				
18. Θα σε δω στην Κόλαση Αγάπη μου				

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι ταινίες βαθμολογούνται με ορίστη το 5 (πολύ καλή). Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

Η Θεσσαλονίκη γιορτάζει 40 Χρόνια Φεστιβάλ Κινηματογράφου

Το Φεστιβάλ στο Λιμάνι

Το 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης πραγματοποιείται στους κινηματογράφους ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι & ΙΙ και για πρώτη φορά στις αποθήκες της προβλήτας Α στο Λιμάνι της Θεσσαλονίκης.

1. CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 1
2. CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2
3. CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 3
4. CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 4
5. FESTIVAL CENTER

Πληροφορίες, Βιβλιοπωλείο, Φιλοξενία, Γραφείο Τύπου, Γραφείο Δημοσίων Σχέσεων, Media Stands

4. FESTIVAL CAFE-BAR
5. FESTIVAL GALLERY

Εκθεσιακός Χώρος

ΠΡΟΒΛΗΤΑ Α

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Guest List

SZASZ Janos
EDMUNDS Marlene
Journalist
KIBAR Osman
Film critic
ERLANDSEN Tore
Director
GUSTAFSSON Annika
Film critic
UCANSU Hulya
Director
ALAVI Kazem
Journalist
GARRETT Stephen
Journalist
SIMON Alissa
Associate Director
MILORI Mirela
Journalist
MANOV Bojidar
Film critic
GUERIN Marie Anne
Film critic
CHAUVIN Samuel
Producer
GVOZDENOVIC Suncica Unevska
Film critic

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Έχε γειά γλυκεριά στεριά
Adieu plancher des vaches
του Otar Iosseliani
(Γαλλία-Ελβετία-Ιταλία, 1999)

Ο Νικολά, καμιά εικοσαριά χρονών και ηρωτότοκος γιος μιας εύπορης οικογένειας όπου αρχηγός είναι η δυναμική επιχειρηματίας μητέρα, περνάει τις μέρες του στη γειτονική μεγάλη πόλη. Σε αντίθεση με την καταγωγή του, εκείνος δουλεύει καθαριστής και λαντζέρης σ' ένα μπιστρό. Παρά τη νεαρή του ηλικία, είναι ήδη μέγας πότης, στα βήματα του πατέρα του, του οποίου ο αποκλειστικός ρόλος στην οικογένεια είναι του γεννήτορα (και πρόκειται πράγματι για πολυμελή οικογένεια). Οι φίλοι του είναι αλήτες, άστεγοι ή απλοί άνθρωποι που ζουν κοντά στα στέκια του. Τα κορίτσια που γνωρίζει είναι πολλές φορές όμορφα και είναι κρίμα που δεν ενδιαφέρονται για κάποιον που θα μπορούσε να τις αγαπήσει. Η ζωή είναι σκληρή, αλλά και ωραία. Όμως, ένα βράδυ, ο Νικολά ακολουθεί την παρέα του σε κάτι πολύ πιο επικίνδυνο απ' ό,τι συνήθως.

CINE PROBANTA 3, 22:30

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Πάνος Κούτρας

Η ταινία σας είναι μια ταινία για την Αθήνα;
Ναι, είναι μια ταινία για την Αθήνα των ονείρων μου αλλά και του χειρότερου επιφύλακτη μου. Την Αθήνα που παραπαίει ανάμεσα στο μεγαλειώδες και το ευτελές... Σκέφτομαι όμως ότι ίσως έπρεπε να τη γυρίσω στη Θεσσαλονίκη, γιατί έχει μεγάλους δρόμους, ενώ στην Αθήνα παιδεύτηκα πολύ καιρό στο ρεπεράζ. Μου βγήκε η πίστη. Ξέρετε ο μουσακάς έρπει, δεν πετάει όπως πολλοί νομίζουν, θέλει άπλα.

Το εύρημα του μουσακά συμβολίζει ίσως μια σύγχρονη αστική πληγή που απειλεί τις μητροπόλεις;

Η ζωή στην πόλη είναι ένα σημαντικό στοιχείο της ταινίας. Ξέρετε είμαι παιδί της πόλης, δε θα μπορούσα να ζήσω στην εξοχή, η πόλη με απασχολεί, είναι ο ζωτικός χώρος μου. Επιστρέφοντας από το εξωτερικό στην Αθήνα μετά από χρόνια, είδα μια πόλη πανικόβλητη. Ο πανικός καθορίζει τη ζωή και τη μοίρα μας, είναι η καταδίκη της σύγχρονης μεγαλούπολης, που εδώ το συναντάς

περισσότερο από οπουδήποτε αλλού. Η υπερένταση και ο πανικός κυριαρχεί στην Αθήνα, ενώ η καταστροφολογία κυριαρχεί παντού, όχι μόνο στα δελτία ειδήσεων. Όσο για τον "Μουσακά", ο καθένας μπορεί να διαβάσει ό,τι θέλει. Κάπου στην αρχή, σε ένα voice over ακούγεται ότι είναι "μια ανεξέλεγκτη κατάσταση, όσο γελοία κι αν φάνηκε δεν μπορούσαμε να τη σταματήσουμε, ήταν η μέρα που πάγωσε το αίμα στις φλέβες μας, η μέρα που δεχθήκαμε την επίθεση του γιγαντιαίου μουσακά", ενώ υπάρχουν διάφορες εκδοχές, ότι είναι εξωγήινοι, ότι είναι ηλεκτρική εκκένωση, ότι πρόκειται για ανθρώπινη παρέμβαση ή όπως εξηγεί ο επιστήμονας της ταινίας "ο μουσακάς είμαστε εμείς"...

Πρόκειται λοιπόν για μια κωμωδία ακραίων καταστάσεων;

Είναι σάτιρα περισσότερο, που δανειζεται στοιχεία από σπλάτερ, φανταστικό κινηματογράφο κλπ. Είναι b-movie ταινία, αλλά πάντως νομίζω ότι έχει spleen, είναι μια ταινία μελαγχολική. Παρόλο που δίνει διέξοδο στο τέλος...

B.Π.

σκηνοθέτης της ταινίας Η επίθεση του γιγαντιαίου μουσακά

Αλέξης Καρδαράς

Βρίσκεστε εδώ πρώτη φορά στο Φεστιβάλ, με την πρώτη σας ταινία. Αυτό δικαιοδοτεί κάποια αμηχανία ή αγωνία;
Έχω αγωνία ως προς το ανταγωνιστικό σκέλος. Όσο για την ταινία καθαυτή, η αγωνία έχει λήξει τη στιγμή που ολοκληρώθηκε. Τότε δηλαδή που καλώς ή κακώς δεν μπορείς πια να αλλάξεις τίποτα. Βέβαια σε μια δεύτερη εκτίμηση πάντα βρίσκεις πράγματα να αλλάξεις.

Το να ολοκληρώσετε μια ταινία εκτός επίσημων επιχορηγήσεων, πόσο λειτουργεί σε βάρος της καλλιτεχνικής σας επιδίωξης;

Είτε έχεις ένα δις, είτε έχεις δέκα εκατομμύρια για να κάνεις μια ταινία, θα την κάνεις. Στη δεύτερη περίπτωση βέβαια λειτουργεί εις βάρος των συνεργατών σου, συχνά υποχρεώνεσαι σε φίλους, οι χρόνοι πνέζουν... Η ολοκλήρωση μιας ταινίας είναι κοπιαστική δουλειά, σε φέρνει αντιμέτωπο με πρακτικά προβλήματα που μπορεί να επηρεάσουν. Ευτυχώς εγώ είχα τη υποστήριξη των ηθοποιών μου, του Καφετζόπουλου, της Μάνιας Παπαδημητρίου και όλων των υπόλοιπων συντελεστών.

Τι παροτρύνει καταξιωμένους ηθοποιούς να εμπιστευτούν μια ανεξάρτητη φτηνή παραγωγή και έναν πρωτοεμφανιζόμενο σκηνοθέτη; Γράφοντας το σενάριο αυτούς τους ηθοποιούς είχα στο μυαλό μου. Διάβασαν το σενάριο τους άρεσε, δέχθηκαν. Με τον Αντώνη γνωρίζομασταν από παλιά, είχαμε συνδιαγωνιστεί

μαζί στο Φεστιβάλ της Δράμας.

Πόσο καιρό σας πήρε η ολοκλήρωσή της;

Αρκετό. Από το 1996 ακόμα είχαμε μια πρώτη έγκριση του σεναρίου, μετά ξεκινήσαμε πρόβες, υπήρξαν διάφορες καθυστερήσεις κλπ. Το γύρισμα το ίδιο μας πήρε μόνο είκοσι μέρες, δεν είχαμε την πολυτέλεια του χρόνου, όπως και στο μοντάζ.

Γενικώς είναι μια γρήγορη ταινία. Για ποιους λόγους συστήνετε την ταινία στο κοινό;

Είναι ταινία απλή, διασκεδαστική και μπορεί εν τέλει ο θεατής να την απολαύσει. Δεν ακολουθεί κάποια συνταγή, δεν υπακούει σε κάποιο συγκεκριμένο είδος. Είμαστε κατά της συνταγής και της ταμπέλας. Πιστεύω ότι κάθε ταινία είναι ο τρόπος σου να βλέπεις τον κόσμο.

B.Π.

σκηνοθέτης της ταινίας Ληστεία

Νίκος Βεζυργιάννης

Αναλαμβάνοντας την ευθύνη σεναρίου, σκηνοθεσίας, παραγωγής, πόσο ρισκάρει ένας νέος δημιουργός;

Από την αρχή της περιπέτειας είχα δηλώσει ότι αυτό το σενάριο θα το γυρίσω... Είτε θα ήταν ταινία των 50.000, είτε του ενός εκατομμυρίου! Ήμουν αποφασισμένος, πίστεψα σ' αυτό. Δεν ήξερα αν θα έκανα ολοκληρωμένη κινηματογραφική παραγωγή με τα στάνταρς που ισχύουν ή θα την έκανα μόνος με 16άρα μηχανή και βοήθεια φίλων... Πάντως την ιστορία ήθελα να τη δω σε εικόνα.

Κινδυνεύουν έτσι κάποια καλλιτεχνικά κριτήρια να υστερήσουν εξαιτίας του φόρτου εργασίας;

Μπαίνοντας στη διαδικασία υλοποίησης της ιδέας, κατάλαβα ότι έπρεπε να πειθαρχήσω στο υλικό μου ώστε να γίνει ταινία, με σενάριο, αρχή, μέση, τέλος. Συμβαίνει να έχεις στα χέρια σου καλό κείμενο με ιδέες και άποψη, αλλά να το χάνεις, να μην μπορείς να το κουμαντάρεις (...). Όταν ένιωσα ότι ωρίμασαν όλες οι πλευρές δεν φοβήθηκα το ρίσκο. Η ταινία μου

έδωσε τη δυνατότητα να βγάλω προς τα έξω κάποιες αισθητικές απόψεις μου για τον κινηματογράφο. Με τους συνεργάτες μου κατακτήσαμε πολλά στάνταρς συνεργασίας σ' αυτήν την ταινία, αλλά αναγνωρίζουμε τόσο τις δυνατότητες, όσο τα λάθη και τις αδυναμίες μας. Καταφέραμε με τη σύμπραξη πολλών ανθρώπων που μας εμπιστεύτηκαν να εκφραστούμε και να επικοινωνήσουμε.

Ποιο είναι το κυρίαρχο στοιχείο στην ιστορία της ταινίας σας;

Η αγάπη...

Βλέποντας κανείς τα περιστατικά έντασης και δράσης θα έλεγε ότι είναι περιπέτεια.

Είναι περιπέτεια σχέσεων, αλλά και ιστορία χαρακτήρων. Μια ιστορία αγάπης σε αντιπαράθεση με μια ιστορία συγκρούσεων. Μέσα και έξω. Υπάρχει ματαίωση, εκδίκηση και φυγή. Υπάρχει κυνηγητό και πιστολίδι. Υπάρχει, ας πούμε, μια σκηνή σύγκρουσης αυτοκινήτων, το ίδιο σφοδρή με τη σύγκρουση που συντελείται μέσα τους. Οι πρωταγωνιστές θέλουν να ζήσουν, να αγαπήσουν και να αγαπηθούν, αλλά δεν ξέρουν πως.

B.Π.

σκηνοθέτης της ταινίας Το κυνήγι του λαγού

Sasa Gedeon

Η ταινία σας βασίζεται στον Ηλίθιο του Ντοστογιέφσκι. Τι σας έκανε να θέλετε να διασκευάσετε το συγκεκριμένο βιβλίο;

Ο Ηλίθιος είναι μια λαμπρή μεταφορά για την ανθρωπότητα. Είναι ένα δυνατό παράδοξο ότι κάποιος που είναι πολύ καλύτερος από μας, μας φαίνεται σαν ηλίθιος. Είναι ένα γεγονός που λέει περισσότερα για μας παρά για τον ηλίθιο. Είναι ένας πολύ καθαρός καθρέφτης για την κοινωνία, τις ανθρωπινες σχέσεις και το εγώ μας γιατί είναι ένας ήρωας χωρίς εγωισμούς. Αυτός είναι ο ένας λόγος. Ο δεύτερος είναι ότι πρόκειται για έναν χαρακτήρα σύγχρονο για κάθε εποχή. Είναι ένας ήρωας οικουμενικός, σχεδόν αρχετυπικός.

Ποια είναι η γνώμη σας για τους Ηλίθιους του Λαρς Φον Τρίερ; Λατρεύω τον Τρίερ και ειδικά το *Δαμάζοντας τα Κύματα*. Με τους Ηλίθιους είχα μερικά φιλοσοφικά προβλήματα. Δεν είμαι σίγουρος ότι η ιδέα δουλεύει καλά στην ταινία. Πρόκειται για ένα ενδιαφέρον πείραμα αλλά ιδεολογικά και φιλοσοφικά σηκώνει πολύ μεγάλη συζήτηση.

Σκοπεύετε να συνεχίσετε με ανθρωποκεντρικές ταινίες; Θα κάνατε για παράδειγμα μια ταινία δράσης;

Δεν το νομίζω. Βλέπετε είμαι και ο σεναριογράφος των ταινιών μου που σημαίνει ότι έχω μια πολύ στενή σχέση με το υλικό μου. Αυτό απαιτεί μια μακριά και επίπονη διαδικασία. Ο Ηλίθιος μου άρεσε όχι τόσο για την ιστορία του αλλά τον χαρακτήρα του. Σε μια κοινωνία που αγωνίζεται να εγκαθιδρύσει τον ατομικισμό, που μαθαίνει στον άνθρωπο να είναι ο πιο γρήγορος, ο πιο δυνατός και ο πρώτος όλων, ο ηλίθιος αντιστέκεται. Δεν

θα έκανα μια πολεμική, για παράδειγμα, ταινία, αλλά αφού ο ηλίθιος είναι κάτι σαν άγγελος, μπορεί την επόμενη φορά να αναζητήσω για έναν δαίμονα στην ανθρωπινή προσωπικότητα.

Πως εξηγείτε τον δεσμό του τάχικου κινηματογράφου με την λογοτεχνία;

Δεν μπορώ να πω γενικά. Στην περίπτωση μου είναι θέμα έμπνευσης. Άλλωστε ο Ηλίθιος δεν είναι μια αυστηρή μεταφορά του βιβλίου του Ντοστογιέφσκι. Η ιστορία είναι διαφορετική, κράτησα μόνο το θέμα και τον χαρακτήρα.

ΤΖ.Π.

σκηνοθέτης της ταινίας Η επιστροφή του ηλίθιου

ΚΑΤΡΙΝ ΝΤΕΝΕΒ

Και ξαφνικά η Ντενέβ έσπασε τον πάγο. Αυτή η υπόσχεση Ζεσπασιός και πάθους που κρυβόταν επιμελώς πίσω από τη σκούρα γυαλιά της και τον καπνό των slim τσιγάρων της ξεδιπλώθηκε κατά την διήμερη σχεδόν παραμονή της στην πόλη. Ο μύθος τριανταπέντε χρόνια τώρα την ήθελε απόμακρη, αινιγματική, φως και σκιά, γοητευτική, κομψή, αυτοκρατορική, ντίβα. Τον εκπλήρωσε τον μύθο. Ήταν όλα αυτά που υπαγόρευε η εικόνα της και μόνο όταν μιλούσε στα γαλλικά ή σε άπαιστα αγγλικά είχαε την χαρά να ανακαλύψεις μια γυναίκα έξυπνη, πνευματώδη, χαμογελαστή, ερωτική, εκφραστική, γοητευτικά εύθραστη. Όμορφη: «Τόσο όμορφη που το φιλμ όπου πρωταγωνιστεί μπορεί να πάρει να ενδιαφέρεται να διηγηθεί μια ιστορία» είχε πει γι' αυτήν ο Τρυφώ. Ήταν το μόνο που μπορούσες να σκεφτείς καθώς τα φώτα χαμήλωναν και *Ο Άνεμος της Νύχτας* φυσούσε στο πρόσωπο της Belle de Jour την επιθυμία μιας ώριμης γυναίκας να παγώσει τον χρόνο, τους φόβους και τις αγωνίες της εκεί στο τέλος της διαδρομής.

“Πάντα επέλεγα ρόλους σύμφωνα με τις επιθυμίες και το ένστικτο μου”

Η μούσα του Μπουνιουέλ και του Τρυφώ σε μια ταινία του Λαρς Φον Τρίερ και δη ένα μιούζικαλ με πρωταγωνίστρια την Ισλανδή τραγουδίστρια Μποργκ; Η πρόκληση να μάθεις περισσότερα ήταν μεγάλη, τόσο μεγάλη όσο και ο ενθουσιασμός της Ντενέβ για την τελευταία της ταινία. Γυρίσματα στο βίντεο, κάμερα στο χέρι, ψυχρό φως, μια ταινία στα αγγλικά χωρίς πρόβες; «Ήταν ένα είδος πρόκλησης για μένα να δουλέψω με τον Τρίερ. Και όλη αυτή η τεχνολογία. Να μπορείς να γυρίσεις μουσικές σκηνές χωρίς κάμερα, να δουλεύεις με ελάχιστο φως, να σπας τον χώρο και τον χρόνο. Είναι κάτι που δίνει μια ελευθερία στον ηθοποιό αλλά από την άλλη πρέπει να είσαι διαρκώς σε εγρήγορση. Υπάρχει μια πολύ δύσκολη απορροθμιστική πλευρά στο όλο εγχείρημα». Αν και φήμες θέλουν την Ντενέβ να γράφει γράμμα ζητώντας να συνεργαστεί με τον Δανό σκηνοθέτη, αφού είδε το *Δαμάζοντας τα Κύματα*, η ίδια δήλωσε πως δουλεύει με συναντήσεις και με το τυχαίο. «Δεν ψάχνω για προκλήσεις σαν να πρόκειται για διαγωνισμό. Δεν είμαι κάποιος με αθλητικό πνεύμα».

Είναι όμως πολύ όμορφη και όπως η ηρωίδα που παίζει στον *Άνεμο της Νύχτας* είναι μια ώριμη γυναίκα που φοβάται να μεγαλώσει. «Ο φόβος της γήρανσης για μια ηθοποιό είναι μεγαλύτερος από κάθε άλλη γυναίκα. Γιατί δεν έχει να αντιμετωπίσει μόνο τον εαυτό της. Υπάρχουν οι άλλοι που διαρκώς της το θυμίζουν. Το σινεμά είναι μια οπτική τέχνη κι αυτό δεν διευκολύνει καθόλου την κατάσταση. Οι γυναίκες που λένε ότι δεν αντιμετωπίζουν πρόβλημα ψεύδονται».

Η ίδια δεν είχε πρόβλημα να μιλήσει ειλικρινά για την συνεργασία της με τον Λουίς Μπουνιουέλ. Μπορεί η *Ωραία της Ημέρας* να ήταν η ταινία που την καθιέρωσε, όμως δεν ήταν η πιο ευτυχής στιγμή της με τον Μπουνιουέλ. «Ήταν η πρώτη του ταινία στην Ισπανία μετά την *Βιριδιάνη*, γυρίστηκε σε στούντιο, υπήρχε ένας γερμανός μεταφραστής που δυσκόλευε την επικοινωνία. Στην *Τριστάνα* ανακάλυψα το χιούμορ, την σεμνότητά του, την ευγένειά του απέναντι στους ηθοποιούς. Δεν ήθελε να τους φέρει σε δύσκολη θέση, δεν ζάλισε τις ερμηνείες».

Από την βασίλισσα του ευρωπαϊκού κινηματογράφου περιμένεις και μια πρόβλεψη για το μέλλον. Ειδικότερα όταν έχεις απέναντί σου και την πρέσβειρα της UNESCO για την διατήρηση της κινηματογραφικής κληρονομιάς. «Η δύναμη του ευρωπαϊκού κινηματογράφου και η γοητεία του είναι η πρωτοτυπία του, η προσωπικότητα των κινηματογραφιστών, η ελευθερία του να καταπνάνεται με τολμηρά θέματα. Το αμερικάνικο σινεμά είναι πιο περιθωριακό σε θέματα δημιουργών. Είναι μια πελώρια χώρα με διαφορετικές υποχρεώσεις. Το να αντισταθούμε λοιπόν στην πελώρια δύναμη του δεν είναι θέμα ποιότητας ταινιών, αλλά διανομής».

Τα επόμενα σχέδιά της είναι δύο ταινίες με τον Αντρέ Τεσινέ, που τόσο λατρεύει και τον νεότερο Μπενουά Ζακό. Τώρα που η «Ωραία της Ημέρας» δεν περπατάει ανάμεσα μας μπορώ να σου πω και πώς της φάνηκε η Θεσσαλονίκη. «Φεύγω με μια ζεστή εντύπωση για την πόλη. Μια πόλη της Μεσογείου όπου οι άνθρωποι κοιμούνται αργά και διασκεδάζουν πολύ». Εμείς ευχόμαστε το αστραπιαίο της ταξίδι εδώ να ήταν το ίδιο ευχάριστο και διασκεδαστικό και, γιατί όχι, να προσδοκούμε ξανά μια συνάντηση μαζί της.

Au revoir Madame Deneuve!
Τζένη Παυλίδου

ALMODOVAR RETROSPECTIVE

Γυναίκες στα πρόθυρα νευρικής κρίσης
Mujeres al borde de un ataque de nervios
(Ισπανία, 1987)

Υστερα από μακροχρόνιο δεσμό με την Πέπα, ο Ιβάν, ηθοποιός που δουλεύει μαζί της στις μεταγλωττίσεις ταινιών, αφήνει μήνυμα στον αυτόματο τηλεφωνητή της ότι χωρίζουν. Η Πέπα περιμένει εναγωνίως νέο τηλεφώνημά του και, ταυτόχρονα, τον αναζητά παντού, όμως στο σπίτι του συναντά τη γυναίκα του, Λουδία, η οποία ήταν έγκλειστη στο ψυχιατρείο επί είκοσι χρόνια. Στο μεταξύ η Καντέλα, φίλη της Πέπα, έρχεται να μείνει στο διαμέρισμά της, επειδή έχει προβλήματα με τον τρομοκράτη εραστή της. Το διαμέρισμα επισκέπτεται επίσης ο Κάρλος, γιος του Ιβάν, με την αρραβωνιαστικιά του, Μαρίσα, με πρόθεση να το νοικιάσει, αγνοώντας ότι εδώ μένει η ερωμένη του πατέρα του.

CINE PROBANTA 4, 13:30

Δέσε με! / *Atame!*
(Ισπανία, 1989)

Ο Ρίκι, ένας 23χρονος με διαταραγμένη προσωπικότητα, αφήνεται ελεύθερος από το ψυχιατρείο όπου πέρασε μεγάλο μέρος της ζωής του, έχοντας μάλιστα ως ερωμένες τη διευθύντρια και τις νοσοκόμες. Όνειρό του είναι να βρει δουλειά και να κάνει οικογένεια – μάλιστα, έχει επιλέξει για γυναίκα του τη Μαρίνα, star του πορνό. Πηγαίνει να τη βρει στα γυρίσματα μιας ταινίας τρόμου (ο παράλυτος σκηνοθέτης της ταινίας είναι κι αυτός ερωτευμένος με την πρωταγωνίστριά του), αλλά, επειδή δεν καταφέρει να της μιλήσει, την ακολουθεί στο διαμέρισμά της, όπου εισβάλλει με τη βία και την κρατά αιχμάλωτή του. Η Μαρίνα αντιδρά, κι ο Ρίκι αναγκάζεται να τη χτυπήσει και να τη δέσει στο κρεβάτι...

CINE PROBANTA 4, 16:00

Κίκα / *Kika*
(Ισπανία, 1993)

Η Κίκα, μια χαμογελαστή και αισιόδοξη μακιγιέζ, είναι παντρεμένη με τον Ραμόν, φωτογράφο γυναικών εσωρούχων, τον οποίο πρωτογνώρισε σε κατάσταση νεκροφάνειας, όταν πήγε να τον μακιγιάρει για την κηδεία, οπότε και η σωτήρια επέμβασή της τον επανέφερε στη ζωή. Ωστόσο, η σχέση τους δεν πάει καλά. Ο αμερικανός συγγραφέας Νίκολας Πιρς, πατριός του Ραμόν, εγκαθίσταται πάνω απ' το διαμέρισμα της Κίκα, απ' όπου παρελαύνουν διάφορες ερωμένες του, μεταξύ των οποίων και η ίδια η Κίκα. Ο Νίκολας δέχεται να γράψει ένα αστυνομικό σενάριο για λογαριασμό της Αντρέα Καρακορτάδα, μιας διάσημης τηλεπαρουσιάστριας «ριάλτι σόου»...

CINE PROBANTA 4, 18:00

Ψηλά τακούνια / *Tacones lejanos*
(Ισπανία, 1991)

Η Ρεμπέκα αγαπά με τέτοιο πάθος τη μητέρα της, Μπέκι, διάσημη καλλιτέχνη, ώστε, όταν ήταν παιδί, σκότωσε τον δεύτερο σύζυγο της Μπέκι, επειδή αυτός ήθελε να εμποδίσει την καριέρα της γυναίκας του. Παρ' όλα αυτά, η Μπέκι την εγκατέλειψε, για να κάνει μια δεύτερη καριέρα στο Μεξικό. Οι δυο γυναίκες συναντιούνται ύστερα από 15 χρόνια στη Μαδρίτη. Η Ρεμπέκα έχει στο μεταξύ παντρευτεί τον Μανουέλ, πρώην εραστή της μητέρας της και διευθυντή ενός τηλεοπτικού σταθμού, στον οποίο παρουσιάζει το δελτίο ειδήσεων. Ο γάμος τους δεν πάει καλά, κι ο Μανουέλ, στη διάρκεια ενός γεύματος, δε χάνει την ευκαιρία να φλερτάρει ξανά τη Μπέκου, η οποία γίνεται ερωμένη του...

CINE PROBANTA 4, 23:00

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΝΟ

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Rang-e-koda The color of heaven Majid Majidi (Iran, 1999)

Majid Majidi is quickly becoming one of Iranian cinema's strongest voices. His last film, *The Children of Heaven*, was a gentle, uplifting tale of a young boy's attempt to alleviate his family's financial woes. Nominated for an Academy Award, *The Children of Heaven* offered a poignant sketch of its young protagonist's life, reminiscent of Abbas Kiarostami's *Where Is the Friend's Home?* and Jafar Panahi's *The White Balloon*. Majidi's latest, *The Color of Heaven*, is yet another milestone in Iranian cinema's impressive tradition of films dealing with children.

At an institute for blind children in Tehran, summer vacation is imminent. Parents arrive to pick up their kids, and young Mohammad expectantly waits long after his comrades have left. Eventually, Mohammad's father, a widowed and poor coal worker, reluctantly shows up to retrieve him. They embark on a journey home to the country, in the heights of northern Iran.

What follows is a joyous celebration of life and colour and, for Mohammad, the beginning of a mature meditation on nature and being. Mohammad lives on a farm with his two little sisters, amid expansive fields of wild flowers which the children pick to make dyes for bright yarns. His father is the antithesis to the beauty of the surroundings: he wishes to remarry and considers Mohammad to be an obstacle to his plans. The movie is masterfully constructed, with vibrant cinematography and brisk editing that capture the spiritual rapture of the land and sea. This is a beauty which Mohammad, though he is blind, is intrinsically connected to. That Majidi is able to communicate this with such subtlety and power is just one of the film's many accomplishments.

Dimitri Eipides

CINE PROVITA 2, 20:30

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η προβολή της ταινίας του Abbas Kiarostami *Ο Άνεμος θα μας σηκώσει*, που ήταν προγραμματισμένη για σήμερα στις 20:00 στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ II, μετατίθεται την Παρασκευή 19/11 στις 22:30 στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ II, στη θέση της ταινίας *Η ιστορία της Φιόνα* του Amos Kollek. Η μετάθεση της προβολής οφείλεται στην αλλαγή του προγράμματος άφιξης του σκηνοθέτη στη Θεσσαλονίκη. Η προβολή της ταινίας *Η ιστορία της Φιόνα* θα γίνει σήμερα στις 20:00 στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ II.

Τα αγόρια / The boys

της Κατερίνας Φιλίππου (Μ. Βρετανία, 1999)
Ψυχολογικό θρίλερ που εξελίσσεται σαν παιχνίδι μέσα από δύο παράλληλες ιστορίες σε τρεις διαφορετικούς χρόνους. Την ιστορία των αγοριών και την ιστορία μιας γυναίκας που αναλαμβάνει να ανακαλύψει την ταυτότητα του μοναδικού επιζήσαντα μιας ομαδικής αυτοκτονίας.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 13:00

Ράδιο Σύνορα / Border Radio

της Allison Anders (ΗΠΑ, 1989)
Ένας μουσικός της πανκ καταφεύγει στο Μεξικό, έχοντας ληστέψει έναν ιμπεριαλιστή που δεν τον πλήρωσε.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 15:00

Χαμένο κορμί / A corps perdu

της Léa Pool (Καναδάς, 1988)
Ο φωτορεπόρτερ Pierre Kurwenal επιστρέφει στο Μόντρεαλ από την Νικαράγουα. Εκεί διαπιστώνει ότι ο David και η Sarah έχουν εγκαταλείψει το διαμέρισμα που μοιράζονται μαζί του για δέκα χρόνια. Αναλαμβάνει μια δουλειά στο Μόντρεαλ κι έτσι βρίσκει τους φίλους του και ψάχνει για εξηγήσεις. Η Sarah τον αποφεύγει και ο David προσπαθεί να του δώσει εξηγήσεις. Παράλληλα συνεχίζει να φωτογραφίζει το περιβάλλον της πόλης του: εικόνες από απελπισμένα πρόσωπα, έρημους δρόμους και όψεις του ολοκαυτώματος.

CINE PROVANTA 2, 15:30

Οι έρωτες του Γκρέγκορι

Gregory's two girls

του Bill Forsyth (Μ. Βρετανία, 1999)
Πριν από είκοσι χρόνια ο Gregory μας έδωσε τα διαπιστευτήριά του στην πρώτη ταινία του Bill Forsyth, *Gregory's Girl*. Ήταν ένας γοητευτικός νεαρός που δεν είχε ιδιαίτερη τύχη στα ερωτικά του ραντεβού. Σήμερα, είκοσι χρόνια μετά, ο Gregory επιστρέφει στο παλιό του σχολείο και διδάσκει

Αγγλικά. Όταν δύο μαθητές του Gregory ανακαλύπτουν κάποιες παρανομίες σ' ένα εργοστάσιο της περιοχής, απευθύνονται στο δάσκαλό τους για να τους βοηθήσει να ξεσκεπάσουν τον υπεύθυνο, που τυχαίνει να είναι ο παλιός του φίλος από το σχολείο. Ο Greg βρίσκεται πιεσμένος ανάμεσα στα δύο "κορίτσια" του, η μια νεαρή σέξι μαθήτρια, η άλλη μια σέξι θερμόαιμη γυναίκα.

CINE PROVANTA 2, 18:00

Η ιστορία της Φιόνα / Fiona

του Amos Kollek (ΗΠΑ, 1998)
Η Fiona ζει σε μια κατάσταση άγριας παρανομίας. Εγκαταλείμμενη από την μητέρα της έζησε στη συνέχεια μ' έναν βάνουσο πατέρα για να καταλήξει τελικά στην πορνεία και τα ναρκωτικά. Δίχως ίχνος ντροπής ζει τη ζωή της ακόλαστα και απολύτως ανήθικα. Η Fiona δολοφονεί τρεις αστυνομικούς με την ίδια αδιαφορία που "ψωνίζει" ή "ψωνίζεται" και στη συνέχεια βρίσκει καταφύγιο σ' ένα σπίτι, όπου συναντά την Anita, μια πόρνη εξαντλημένη απ' τη ζωή. Όμως η Anita τυχαίνει να είναι η μητέρα της Fiona και οι δυο τους δούλευαν στα ίδια μέρη αλλά δεν είχαν συναντηθεί ποτέ. Αυτή η συνάντηση θα γίνει η αφορμή για να εγκαταλείψει η Fiona τη Νέα Υόρκη.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 20:00

Το χρώμα του ουρανού

Rang-e-koda

του Majid Majidi (Ιράν, 1999)
Ο Mohammad είναι ένας οκτάχρονος μαθητής που φοιτά σε μια σχολή τυφλών στην Τεχεράνη. Ύστερα από ένα χρόνο επιστρέφει μαζί με τον πατέρα του στο μέρος όπου γεννήθηκε, ένα χωριό στα βόρεια υψίπεδα του Ιράν. Η επιστροφή του τον οδηγεί στο να ανακαλύψει το περιβάλλον του και να αρχίζει να αντιλαμβάνεται πράγματα που αγνοεί ο πατέρας του. Η τέταρτη μεγάλου μήκους ταινία του Majid Majidi, απέσπασε αρκετά διεθνή βραβεία.

CINE PROVANTA 2, 20:30

Ντόροθι παραδύσσω

Surrender

Dorothy

του Kevin Divonis

(ΗΠΑ, 1998)

Ο Trevor είναι ένας υπάλληλος λεωφορείου που παραλύει από φόβο μπροστά στις γυναίκες. Μια μέρα τυχαία ο Trevor πέφτει πάνω στον Ian, ένα απελπισμένο ναρκομανή σε αναζήτηση δόσης. Ο Trevor λυπάται τον Ian και έτσι σύντομα έχει έναν νέο συγκάτοικο που μπορεί να εκμεταλλεύεται με την πρόφαση της ασφάλειας και των ναρκωτικών. Αυτή η πράξη καλοσύνης σύντομα εξελίσσεται σε σχέση δυνάστη-υπρέτη, καθώς ο Trevor απαιτεί από τον Ian να γίνει η «Dorothy», για να ικανοποιεί την καταπιεσμένη του αίσθηση για μια «φυσιολογική» ετεροσεξουαλική σχέση.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 22:30

Γλυκειά πολιτεία / Sugar town

της Allison Anders (ΗΠΑ, 1999)

Η Gwen είναι μια φιλόδοξη γυναίκα που είναι διατεθειμένη να κάνει τα πάντα για να γίνει η νέα δέσ του rock. Προς το παρόν καθαρίζει το σπίτι της Liz, μιας σχεδιάστριας που αναζητεί τον έρωτα. Έτσι, όταν έρχεται η ευκαιρία με την εμφάνιση του Burt, η Gwen μπαίνει αμέσως στο παιχνίδι. Εν τω μεταξύ, ο Βρετανός rocker Clive είναι παντρεμένος με την ηθοποιό Eva και ταυτόχρονα προσπαθεί να βγάλει καινούρια επιτυχία...

CINE PROVANTA 2, 23:00

Chulpan Khamatova

η ονειρική Μάμλακai του Luna Papa

Πόσο ποστά ακολουθήσατε το σενάριο στο *Λούνα Πάπα*; Φύγαμε πολύ μακριά από το αρχικό σενάριο. Αυτό που δείχνει η ταινία είναι πολύ διαφορετικό απ'ότι υπήρχε γραμμένο. Το περιθώριο γ'αυτοσχεδιασμού ήταν μεγάλο. Πολλά πράγματα δημιουργήθηκαν την στιγμή που γινόταν η ταινία. Η συνεργασία με τον Μπάχτιαρ ήταν πολύ καλή επειδή ακούει και να αισθάνεται τους ηθοποιούς. Μπορούσα να κάνω οτιδήποτε ήθελα. Γνώριζε τον τρόπο με τον οποίο μπορούσε να με κατευθύνει αλλά το άφηνα να βγει από μέσα. Στα γυρίσματα δεν ήμουν ένα ρομπότ, αισθανόμουν την ελευθερία ενός καλλιτέχνη, ενός ζωγράφου, ένιωθα πως δημιουργούσα. Με τον Μπαχτιάρ αφότου γνωριστήκαμε δημιουργήθηκε μεταξύ μας μια πολύ δυνατή σχέση. Είναι ο μοναδικός σκηνοθέτης με τον οποίο θα ήθελα να δουλέψω και δεύτερη φορά.

Πόσο μακριά από αυτό που περίμενες ήταν η τοποθεσία που κάνατε τα γυρίσματα;

Η πραγματική τοποθεσία ήταν πολύ καλύτερη από το πως την είχα φανταστεί. Στήσαμε μόνοι μας την πόλη όπως και το αεροδρόμιο. Δεν υπήρχε τίποτα όταν φτάσαμε, μονάχα έρημος και σιγά-σιγά στήθηκε το σκηνικό. Συμμετείχα λίγο στο στήσιμο του σκηνικού. Στην διάρκεια του χρόνου η πόλη μεγάλωνε. Μετά από 6 μήνες είχε γίνει το αεροδρόμιο. Κάθε μέρα χτίζαμε κι από κάτι.

Πώς είναι στη Μόσχα το περιβάλλον για μια νέα ηθοποιό και για τους απλούς πολίτες; Είναι δύσκολα γενικά, αλλά για μένα είναι καλά επειδή έχω συνέχεια δουλειά. Στη Μόσχα δεν γυρίζονται πολλές ταινίες αλλά υπάρχουν πάρα πολλοί ηθοποιοί. Άλλοι ηθοποιοί ενδεχομένως έχουν προβλήματα. Με βοήθησε πολύ το ότι ξεκίνησα δουλεύοντας με πολύ γνωστούς σκηνοθέτες. Την υπόλοιπη ζωή την γνωρίζω περισσότερο από την τηλεόραση επειδή δουλεύω αρκετά και ταξιδεύω πολύ συχνά. Αυτό που γνωρίζω είναι ο μικρόκοσμος της δουλειάς μου και πέρα από αυτόν πολύ λίγα πράγματα. Δεν μ' ενδιαφέρει η πολιτική.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιτάς

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΚΑΒΑΛΑ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ
ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 2, 105 64 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 3271300, 3310562, FAX: 3252895

40°

Φεστιβάλ Κινηματογράφου

12-21 Νοεμβρίου 1999 Θεσσαλονίκης

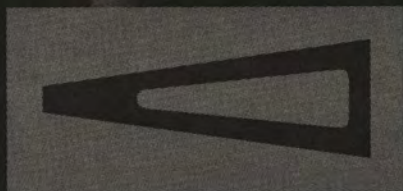
ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΟΙΝΟΥ Dewar's

ΨΗΦΙΣΤΕ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

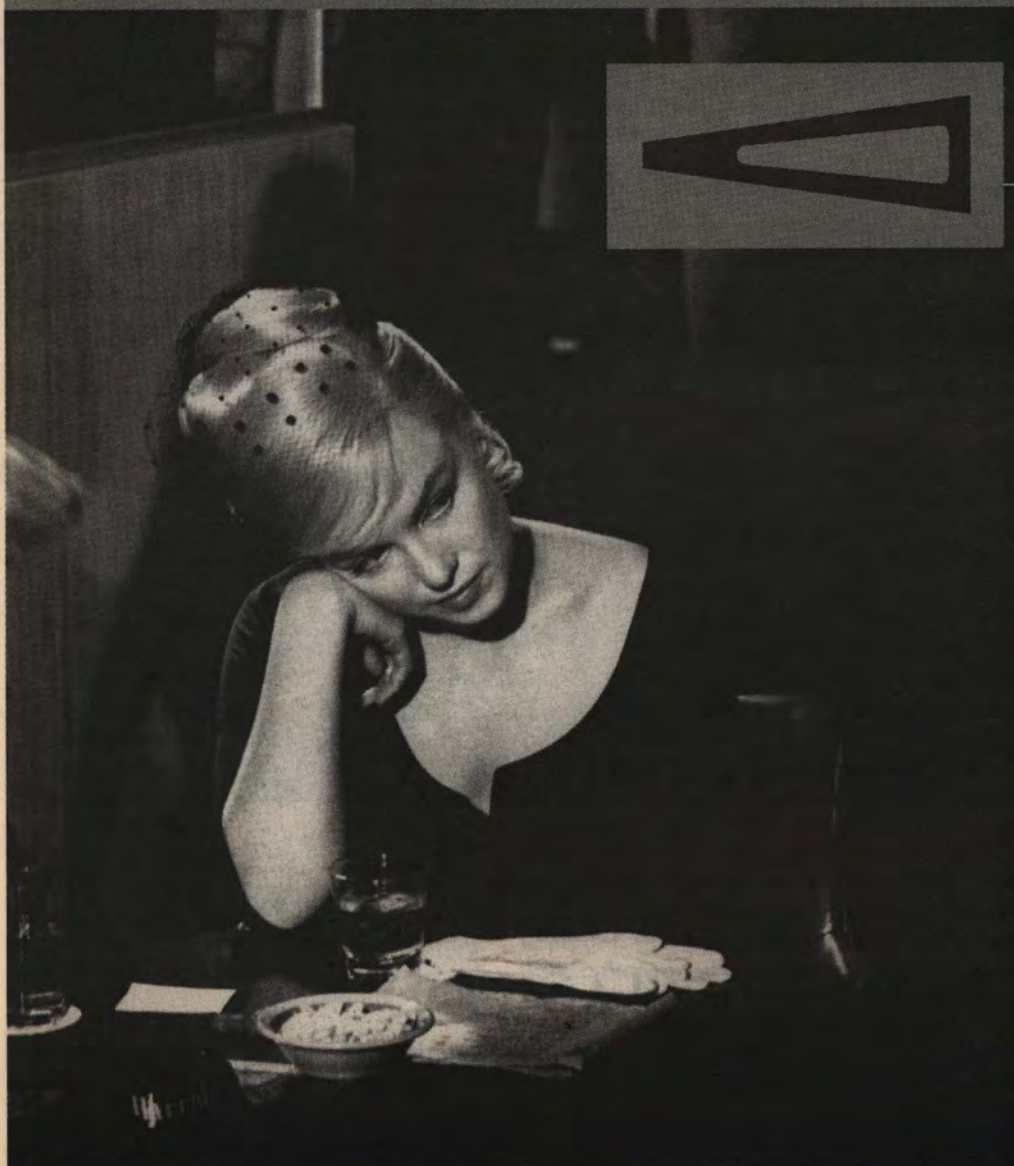

• Οι λέξεις DEWAR'S, WHITE LABEL και ο Highlander είναι σήματα κατοχυρωμένα.

info station

ΔΩΜΑΤΙΟ Μ Ε Θ Ε Α

internet access

δωρεάν email

online gaming

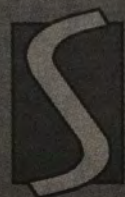
scanning, printing services

web design

chatting, net meeting

real audio MP3

σεμινάρια, εκδηλώσεις, παρουσιάσεις

SIGMANET

κέντρο πληροφορικής

Βενιζέλου 59, τηλ. 261700 (4 γραμμές) fax 230222

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Carlsberg
Beer

Ίσως, η καλύτερη μπίρα στον κόσμο

Πόσες φορές
σας δώσαμε **ΕΜΕΙΣ** ραντεβού;

Περισσότερες
από όσες θυμάστε!

Η πρώτη τηλεόραση, το πρώτο ραδιόφωνο. Δυνατές και πλούσιες εικόνες, γνώριμοι και φιλικόί ήχοι. Η ΕΡΤ είναι οι πρώτες μας αναμνήσεις. Ένα κομμάτι από την προσωπική μας ιστορία. Σε συνεχή και ζωντανή επικοινωνία με το κοινό, ευαίσθητος δέκτης των εξελίξεων, δραστήριος φορέας του πολιτισμού, συνδετικός κρίκος των Ελλήνων σε όλο τον κόσμο, η ΕΡΤ σήμερα δεν χρειάζεται να δικαιολογεί... Έχει θέση στην καρδιά μας. Είναι ο πρωταγωνιστής της ραδιοηλεκτρονικής ιστορίας μας. Με τρεις τηλεοπτικούς σταθμούς, με δορυφορικά προγράμματα, με ραδιοφωνικό δίκτυο, με πλήρη οδηγό ενημέρωσης και ορχήστρα μουσικών συνόλων. Η ΕΡΤ είναι κομμάτι του εαυτού σας.

ASPECT

ERT

Κομμάτι του εαυτού σας

ETN

NET

ET

EPT
SAT

ΕΡΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗ
ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ

TV 100, FM 100, FM 101, FM 100.5

δίνουμε χρώμα στη ζωή σας!

Εδώ και δέκα χρόνια τα τρία δημοτικά ραδιόφωνα της Θεσσαλονίκης και η δημοτική τηλεόραση TV 100 "ζωγραφίζουν" με ήχο και εικόνα, με λόγο και μουσική την καθημερινότητά μας. Με τις λαμπερές και εκφραστικές πινελιές τους το FM 100, το FM 101, το FM 100.5 και η TV 100 σας προσφέρουν μια συνεχή και συνεπή πληροφόρηση αλλά και δίνουν ξεχωριστό χρώμα στον τομέα της διασκέδασης και της ψυχαγωγίας. Η Δημοτική Εταιρεία Πληροφόρησης, Θεάματος και Επικοινωνίας είναι το "επίδεξιο χέρι" που με τους τέσσερις σταθμούς της σίγουρα κάνει τη ζωή μας πιο όμορφη!

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΘΕΑΜΑΤΟΣ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Αγγελόκη 16 - 546 36 Θεσσαλονίκη - Τηλ. 266.202 fax 266.569 ■ Νικ. Γερμανού 1 - 546 21 Θεσσαλονίκη - τηλ. 265.828 fax 267.532

εξώστης

13

Για μας είναι τυχερό.
Παρασκευή και 13 κυκλοφορεί
το πρώτο τεύχος του "εξώστη"

Το Σάββατο 13 Νοεμβρίου 1999
μπαίνουμε στο 13ο χρόνο μας

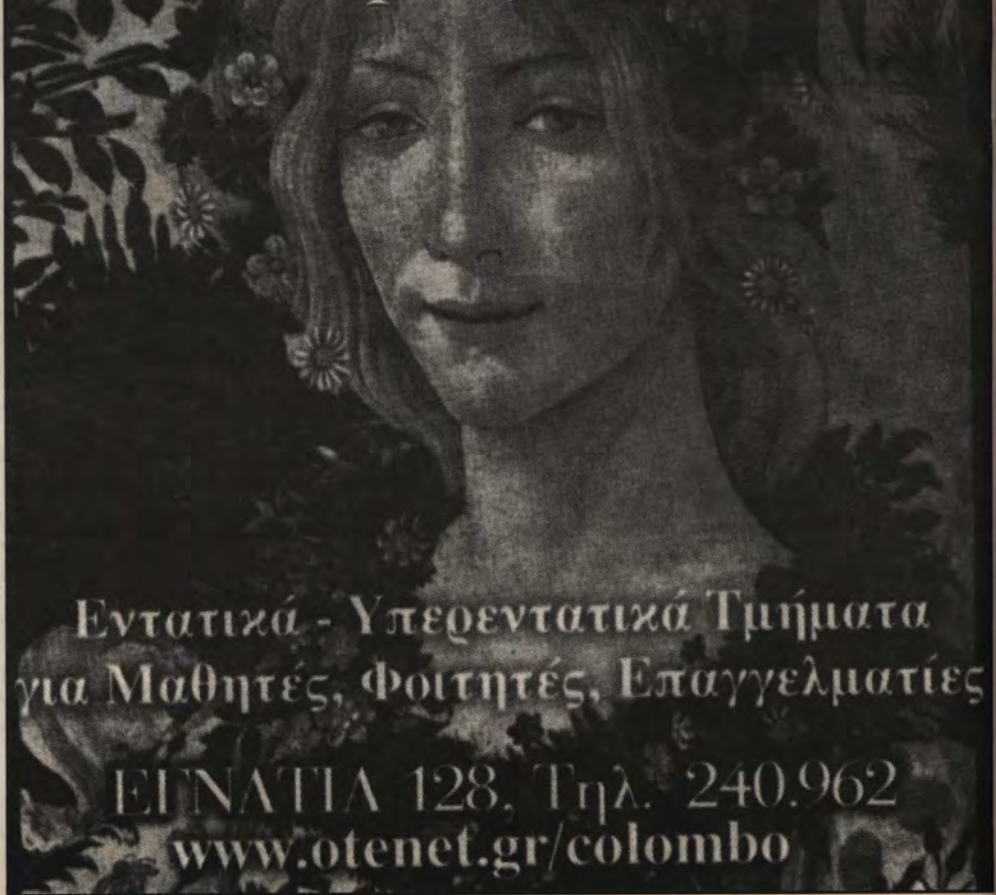
13 χρόνια μετά τίποτα για
δεν είναι ίδιο

Ισαύρων 3, τηλ. 267484, fax 287869
νέο τηλέφωνο 252050

Colombo

ιταλικά-ισπανικά
πορτογαλικά

Εντατικά - Υπερεντατικά Τμήματα
για Μαθητές, Φοιτητές, Επαγγελματίες

ΕΓΝΑΤΙΑ 128, Τηλ. 240.962
www.otenet.gr/colombo

Ο 36χρονος Ζανγκ Γιουάν είναι από τους ανερχόμενους νέους σκηνοθέτες της Κίνας. Στο πρόσφατο φεστιβάλ της Βενετίας η ταινία του *17 χρόνια* κέρδισε το βραβείο σκηνοθεσίας. Ο Γιουάν μετά από βασικές σπουδές στο σχέδιο και τη ζωγραφική σπούδασε κινηματογράφο. Το 1994 το περιοδικό Time τον είχε συμπεριλάβει στις 100 νέες ηγετικές φυσιογνωμίες του 21ου αιώνα. Η δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία του *Beijing bastards* το 1992, ήταν η πρώτη ολοκληρωτικά ανεξάρτητη παραγωγή για τον μετά το 1949 κινέζικο κινηματογράφο. Η ταινία, ένα πορτρέτο της δυσारेστημένης και φοβισμένης κινέζικης νεολαίας, κέρδισε ειδική μνεία στο Φεστιβάλ του Λοκάρνο. Ο Γιουάν αφού πραγματοποίησε ένα ντοκιμαντέρ για τη λειτουργικότητα της πλατείας Τιενανμέν στο Πεκίνο, έφτιαξε την ταινία μυθοπλασίας *Sons*, το 1995, με θέμα μια οικογένεια διαλυμένη λόγω της αλκοολικής παραφροσύνης του πατέρα, η οποία κέρδισε το μεγάλο βραβείο του Φεστιβάλ του Ρόττερνταμ. Ο Γιουάν είναι ενεργός παραγωγός του MTV, επίσης γράφει στίχους για τραγούδια, ενώ το σενάριο της ταινίας *Ανατολικό Παλάτι, Δυτικό Παλάτι*, που προβλήθηκε από τους Νέους Ορίζοντες το 1997, το έγραψε και ως θεατρικό έργο.

Zhang Yuan

**Συναισθηματικά
στο όριο της εξαφάνισης**

Από πού γεννήθηκε η ιδέα της ταινίας *17 χρόνια*; Ξεκίνησε από ένα τηλεοπτικό πρόγραμμα, στο οποίο είδα μια συγκινητική σκηνή κάποιων φυλακισμένων την ώρα που συναντιόταν με τους δικούς τους μετά από καιρό. Με την βοήθεια ενός ειδικού τμήματος της κινέζικης δικαιοσύνης μου δόθηκε η ευκαιρία να επισκεφθώ ένα μεγάλο αριθμό φυλακών. Ανακάλυψα πως ο κάθε φυλακισμένος έχει την δική του περίπλοκη ιστορία και πως είναι πολύ πιο πολύπλοκη απ'οποιοδήποτε έξω από τη φυλακή.

Τι σας έκανε να επιλέξετε αυτή τη συγκεκριμένη φυλακή; Η 100 χρόνων φυλακή του Tianjin στεγάζει μονάχα κατάδικους, περίπου 4000 με 5000 άνδρες και γυναίκες, για σοβαρά εγκλήματα με ποινές φυλάκισης μεγαλύτερες από 10 χρόνια. Επέλεξα αυτή τη φυλακή επειδή εκεί ήταν κρατούμενη η γυναίκα, η ιστορία της οποίας με ενέπνευσε για την ταινία. Το *17 χρόνια* είναι η πρώτη κινηματογραφική παραγωγή που πήρε κυβερνητική άδεια για να δείξει το εσωτερικό μιας φυλακής.

Και στο *Ανατολικό παλάτι, Δυτικό παλάτι*, πάλι τα γυρίσματα πραγματοποιήθηκαν σε πραγματικές τοποθεσίες.

Όλες μου οι ταινίες διατηρούν μια ντοκιμαντερίστικη φυσικότητα στους χώρους. Πιστεύω πως αυτό είναι ένα από τα ουσιαστικά χαρακτηριστικά μιας ταινίας. Γι'αυτό επιλέγω να κάνω γυρίσματα σε πραγματικές τοποθεσίες. Πέρα από ταινίες μυθοπλασίας και ντοκιμαντέρ, έχω σκηνοθετήσει μουσικά βίντεο και μια θεατρική παράσταση. Δοκίμασα διαφορετικούς τρόπους δημιουργίας αλλά ως βασική μου επιθυμία έχει παραμείνει η περιγραφή της πραγματικότητας.

Ποια είναι η πραγματικότητα στη σύγχρονη κινέζικη κοινωνία; Η κινέζικη κοινωνία είναι κατά κάποιον τρόπο μια ελεγχόμενη κοινωνία. Το πιο σημαντικό για μένα ήταν να δείξω τις σχέσεις των ανθρώπων μέσα στην οικογένεια και την σχέση του ανθρώπου με τον συνάνθρωπό του. Αν μπορείς να πεις πως υπάρχει ένα είδος παρουσίας συναισθημάτων μεταξύ αυτών των ανθρώπων οι οποίοι είναι πολύ απομονωμένοι.

Κάνετε κάποιους συμβιβασμούς στα γυρίσματα του *17 χρόνια*; Κανένα συμβιβασμό.

Πόσο διήρκεσε η προετοιμασία της ταινίας; Δύο χρόνια. Στο *Ανατολικό παλάτι, Δυτικό παλάτι* είχα αλλάξει πολλά πράγματα από όσα αρχικά είχα στο νου μου για να συμπεριλάβω στην ταινία. Βασικά στα *17 χρόνια* δεν έκανα τόσες αλλαγές και γι'αυτό ξόδεψα τόσο πολύ χρόνο. Το κάθε γύρισμα προετοιμαζόταν με μεγάλη προσοχή από την αρχή, οι ηθοποιοί έκαναν πολλές δοκιμές πριν από τα γυρίσματα. Νομίζω πως στη δημιουργία του *17 χρόνια* το άνοιγμα του χρόνου είναι το πιο σημαντικό. Πρόκειται για την ευαισθησία των ανθρώπων συναισθημάτων. Πώς οι άνθρωποι ξεπερνιούνται από το περιβάλλον τους και πώς τ'ανθρώπινα συναισθήματα μπορούν ν'αναγεννηθούν ενώ βρίσκονται στο όριο της εξαφάνισής τους.

Το *17 χρόνια* συνθετεί μια πιο εσωτερική εικόνα της λαϊκής Κινέζικης κοινωνίας. Δύο συνομιληκες θετές αδελφές, περίπου δεκαέξι ετών, ζουν σε μια μεγαλούπολη της Κίνας. Οι παράλληλες ζωές και οι αντιδιαμετρικοί χαρακτήρες τους κάνουν τη συμβίωση στο μικρό δωμάτιο που μοιράζονται σχεδόν αδύνατη. Ένα ασήμαντο περιστατικό (η εύρεση ενός κρυμμένου χαρτονομίσματος κάτω από το μαξιλάρι του κρεβατιού της μιας αδελφής) έχει τραγική κατάληξη και η μία καταδικάζεται έχοντας άθελα της σκοτώσει την άλλη. Με ειλικρίνεια και ρεαλιστικό τρόπο ο Yuan περιγράφει πέντε κύριους χαρακτήρες, παρατηρώντας κινήσεις κι εκφράσεις που συνήθως διαφεύγουν της προσοχής. Επίσης δίνει έμφαση στην απουσία της αγάπης του ανθρώπου για τον συνάνθρωπό του (χωρίς βέβαια ν'αποκλείει την ύπαρξή της) και στην αποξένωση την οποία προκαλεί. Ο Zhang Yuan με διαύγεια σχηματίζει τους χαρακτήρες του και εστιάζει σε λεπτομέρειες που χρωματίζουν το δράμα της οικογένειας. Το συναίσθημα πως τα πράγματα στη ζωή μπορεί ν'ανατραπούν στιγμιαία μεταδίδεται με αμεσότητα. Το ψέμα συχνά λέγεται ευκολότερα και είναι πιο άμεσα αποδεκτό. Ας σημειωθεί πως η μεγάλη πια αδελφή, μετά από 17 χρόνια στη φυλακή, προτιμάει να κρύψει την αλήθεια πως το χαρτονόμισμα δεν το είχε πάρει η ίδια. Ο Yuan καταθέτει για τη νοοτροπία ενός λαού κλεισμένου στον εαυτό του, ο οποίος έχει μάθει ν'ανέχεται την μιζερία του παρόντος, ζώντας σε μεγάλο βαθμό υπό την καθοδήγηση των αστυνομικών. Το *17 χρόνια* συγκλονίζει με τον ρεαλισμό του και δίνει μια εικόνα των αναπόφευκτων κοινωνικών περιορισμών στην Κίνα σήμερα.

Η κοπέλα στο τέλος δηλώνει πως πήρε τα χρήματα, αν και δεν έκανε κάτι τέτοιο. Πώς εξηγείτε αυτή την μεταστροφή; Είναι ένδειξη του γεγονότος πως αποδέχεται την μοίρα της; Απλά το κάνει επειδή για 17 χρόνια όλη της η ζωή εξαρτήθηκε από αυτό το γεγονός. Έτσι αυτά τα 5 δολάρια της έκλεψαν την αγάπη των γονιών της.

Είχατε κάποια προσωπική εμπειρία σχετική με αυτήν που περιγράφετε στην ταινία;

Όχι. Μου αρέσουν πολύ κυρίως οι οικογενειακές ιστορίες. Όλες μου οι ταινίες περιγράφουν οικογενειακές ιστορίες, αυτή την φορά είναι η ιστορία μιας κόρης.

Ποιά είναι η κατάσταση του κινηματογράφου στην Κίνα σήμερα; Όχι και τόσο καλή. Το πρόβλημα είναι πως ο έλεγχος από το κράτος είναι αρκετά επίμονος κι ενοχλητικός.

Ποιά είναι η γνώμη σας για τα βραβεία;

Οποιοδήποτε τα βραβεία είναι ένα μεγάλο στήριγμα για τον σκηνοθέτη.

Από ποιόν κινηματογράφο έχετε επηρεαστεί κυρίως;

Από το έργο πάρα πολλών και διαφορετικών σκηνοθετών. Ακόμη κι αν η ιστορία του κινηματογράφου είναι μόλις 100 χρόνων, αν προσπαθήσω να εξηγήσω όλους τους διαφορετικούς σκηνοθέτες των οποίων το έργο μου αρέσει και με έχει επηρεάσει, θα πρέπει να μιλάω με τις ώρες.

Τι σας προσέλκυσε στον κινηματογράφο;

Αγαπώ τα πάντα στον κινηματογράφο όπως και στην μουσική. Αυτό που μ'ενδιαφέρει είναι να εκφραστώ με τα μέσα του κινηματογράφου. Σε ό,τι αφορά τις ταινίες των άλλων σκηνοθετών μου αρέσει να βλέπω επίσης και τους κακούς. Έτσι μαθαίνω πως ν'αποφύγω τα λάθη τους.

Ποια είναι η αντίδραση του κοινού στην Κίνα απέναντι στις ταινίες σας και πώς βλέπετε το παγκόσμιο κοινό;

Το κοινό της Κίνας μένει ευχαριστημένο με τις ταινίες μου. Η αποδοχή από το ξένο κοινό είναι μια απόδειξη πως ο κόσμος είναι πολύ μικρός, όλοι οι άνθρωποι είμαστε όλοι ίδιοι και τα συναισθήματα επίσης.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιτσης

“Επιδιώκω ν'αγγίξω την πραγματικότητα μ'επιμονή, αλλά μπορώ να την συλλάβω μονάχα όταν την έχω ξεχάσει. Το να ξεχνούμε είναι όσο σημαντικό είναι το να θυμόμαστε”

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΝΟ

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΜΙΑΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

Την περιπέτεια του νέου πορτογαλικού κινηματογράφου, από την γέννησή του στα δύσκολα χρόνια του καθεστώτος Σαλαζάρ μέχρι σήμερα, την εποχή του καθεστώτος της ιδιωτικής τηλεόρασης, αφηγήθηκαν σε συνέντευξη τύπου, οι προσκεκλημένοι από το Φεστιβάλ, Πορτογάλοι σκηνοθέτες Fernando Lopes και Alberto Seixas Santos.

Όπως τόνισαν οι δύο σκηνοθέτες, στο κέντρο αυτής της κίνησης τοποθέτησαν τον Manoel de Oliveira, έναν σκηνοθέτη ο οποίος αποτελεί μία προσωποποίηση της ιστορίας του κινηματογράφου, αφού ξεκίνησε από χρόνια του βωβού κινηματογράφου και μέχρι, σήμερα στην ηλικία των 95 ετών, παραμένει ενεργός ως σκηνοθέτης. "Ο Oliveira είναι το μεγάλο δένδρο του Πορτογαλικού σινεμά", σημείωσαν, "ένα δένδρο όμως που κρύβει το δάσος του Πορτογαλικού κινηματογράφου".

Έρωτας ολέθρου Amor de perdicao

του Manoel de Oliveira (1978)

Μέρος μιας τετραλογίας με θέμα τους "ανεκπλήρωτους έρωτες", με την ταινία αυτή ο σκηνοθέτης συνεχίζει τις διασκευές θεατρικών έργων και μυθιστορημάτων για τον κινηματογράφο. Η ταινία βασίζεται σ' ένα δημοφιλές, στην Πορτογαλία, ρομαντικό μυθιστόρημα του 19ου αιώνα, γραμμένο από τον συγγραφέα Camilo Castelo Branco. Οι ήρωες της ταινίας και του μυθιστορήματος είναι δύο ερωτευμένοι, ο Σιμόν και η Τερέζ. Γι' αυτούς η ερωτική ευτυχία δεν υπάρχει, ο έρωτάς τους θα έχει μια τραγική κατάληξη. Η ταινία αρχικώς προβλήθηκε ως μίνι-πλεοπτική σειρά.

OLYMPION I, 11:00

Δύσκολοι καιροί Tempos difíceis

του Joao Botelho (1988)

Μια φανταστική πόλη, η Poca do Mundo. Οι κάτοικοί της: Ένα πλήθος φτωχών. Και ανάμεσά τους μια μειονότητα πλούσιων κατοίκων. Ο Tomaz Cremalheira, ένας κάτοικος της πόλης. Περιμένει να γίνει μέλος του κοινοβουλίου. Η γυναίκα του, μια ύπαρξη ευαίσθητη και αδύναμη (πνευματικά και σωματικά). Τα παιδιά τους: η Luisa, σέβεται τις κοινωνικές συμβάσεις, και ο Tomazinho που έχει εκπαιδευτεί με βάση τις αρχές των "μαθηματικών βεβαιοτήτων". Ο Jose Grandela, το αφεντικό της πόλης, είναι συνηθισμένος να αγοράζει τους πάντες και τα πάντα: πρόκειται να παντρευτεί την, τριάντα χρόνια νεώτερη του, Luisa. Βασισμένη στο μυθιστόρημα *Hard Times* του Charles Dickens, η ταινία αφηγείται μια ιστορία όπου οι ζωές των πλούσιων και φτωχών συναντιούνται στους τόπους του περωμένου.

CINE PROBANTA 1, 14:00

Oxalá

του Antonio-Pedro Vasconcelos (1980)

Διαδραματιζόμενη σε μία χρονική περίοδο, από την 25η Απριλίου του 1974 μέχρι τον Οκτώβριο του 1978, η ταινία περιγράφει ένα μακρύ ταξίδι επιστροφής στην γενέθλια γη. Αναποφάσιτος και αμήχανος επιστρέφοντας από την εξορία, είναι ο κεντρικός χαρακτήρας στην ταινία του Antonio-Pedro Vasconcelos. Οι αλλαγές στην πολιτική και κοινωνική κατάσταση, η μακρόχρονη απουσία του, οι αλλαγές στο οικογενειακό περιβάλλον και τέλος οι σχέσεις του με τα αγαπημένα πρόσωπα -την πρώην γυναίκα του και την μικρή του κόρη: όλα τα προηγούμενα τον θέτουν σε μια θέση δύσκολη. Στην περιγραφή της ψυχολογίας του ήρωα καθοριστικά είναι τα πρόσωπα, οι χώροι και οι στιγμές. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο είναι οι μνήμες του παρελθόντος και η νοσταλγία, είναι η επιστροφή στην σκληρή πραγματικότητα, είναι οι ανικανοποίητες επιθυμίες και η μοναξιά που θα στοιχειώσουν το παρόν του ήρωα.

OLYMPION II - Π.ΖΑΝΝΑΣ, 17:00

Γλυκειές συνήθειες Brandos costumes

του Alberto Seixas Santos (1972-74)

Μια οικογένεια: ο πατέρας και πέντε γυναίκες - η γιαγιά, η μητέρα, οι δύο αδελφές και η υπηρέτρια του σπιτιού. Η δεσποτική παρουσία του άνδρα κυριαρχεί στο σπίτι, καθώς οι πάντες ζουν στην σκιά του. Ο "κύριος Silva" είναι η υπέρτατη αρχή στο σπίτι, όπως ο Salazar είναι στην χώρα. Κάνοντας έναν παραλληλισμό ανάμεσα στον πατέρα και τον δικτάτορα Salazar (κυβέρνησε την Πορτογαλία από το 1932 μέχρι την ασθένειά του το 1968), ο σκηνοθέτης επιχειρεί να κάνει ένα πολιτικό σχόλιο για την χώρα του: να παρατηρήσει το εσωτερικό του καθεστώτος, να διαπιστώσει με ποιον τρόπο η εξουσία ενός δικτάτορα εγκαθιδρύεται, πώς αναπαράγεται, πώς εκμαιεύεται η συναίνεση και η υποταγή. Ταινία που ο Alberto Seixas Santos γύρισε σε μια παραγμένη πολιτικά χρονική περίοδο (1972-74) που οδήγησε στην πολιτική αλλαγή της 25ης Απριλίου του 1974.

CINE PROBANTA 1, 18:30

Το νησί του έρωτα A ilha dos amores

του Paulo Rocha (1978-82)

1891. Ο Πορτογάλος συγγραφέας Wenceslau de Moraes (1854-1929) φεύγει από την πατρίδα του για το Μακάο, μια πορτογαλική αποικία στην Άπω Ανατολή και από 'κει για την Ιαπωνία. Θα απαρνηθεί την γενέθλια χώρα, καθώς σιγά σιγά γοητεύεται τόσο από τον πολιτισμό της Άπω Ανατολής (Κίνας και Ιαπωνίας) όσο και από τους ανθρώπους της (θα παντρευτεί στην αρχή με μια Κινέζα και στην συνέχεια μια Ιαπωνέζα). Ο θάνατός του στον νότο της Ιαπωνίας προκαλεί ερωτηματικά: είναι αυτοκτονία, έγκλημα ή δυστύχημα; Αφιερωμένη στο έργο του πορτογάλου συγγραφέα, η ταινία του Paulo Rocha, ακολουθεί τα ίχνη της ζωής και της δημιουργικότητάς του: από την Λισσαβόνα μέχρι το Μακάο και την Ιαπωνία. Μια μακρά διαδρομή στον χρόνο και στον χώρο.

CINE PROBANTA 1, 22:30

Η τρίτη σελίδα Üçüncü sayfa

του Zeki Demirkubuz (Τουρκία, 1999)

Στην ταινία, ο χώρος του περιθωρίου, ο κόσμος των απελπισμένων ανθρώπων, των οικονομικά μη προνομιούχων, είναι στο προσκήνιο. Κεντρικός χαρακτήρας ο Isa, ένας νεαρός που ζει σ' ένα παλιό σπίτι στην Κωνσταντινούπολη. Καθώς βιοπορίζεται από τις συμμετοχές του σε τηλεοπτικά σήριαλ, καταγορεύεται από έναν γκάνγκστερ ότι του έκλεψε 50 δολάρια. Το γεγονός αυτό, καθώς και οι πιέσεις που δέχεται από τον σπιτονοικοκύρη του για να πληρώσει τα τέσσερα ενοίκια που χρωστά, τον οδηγούν στην απελπισία: μόνη του λύση η αυτοκτονία. Όμως σε μια απροσδόκητη τροπή των γεγονότων, δεν κατορθώνει να σκοτώσει τον εαυτό του: αντ' αυτού είναι ο σπιτονοικοκύρης του που σκοτώνεται. Η παρέμβαση μιας μυστηριώδους και αινιγματικής γυναίκας, της Meryem, απλοποιεί τα πράγματα: είναι αυτή που πληρώνει το υποτιθέμενο χρέος του στον γκάνγκστερ. Κάθοδος στην κόλαση είναι η πορεία του κεντρικού χαρακτήρα, σ' αυτήν την ταινία θρίλερ.

Δ.Μ.

CINE PROBANTA 1, 16:30

Το άρωμα των αγριολούλουδων Miris poljskog cveca

του Srdjan Karanovic (Γιουγκοσλαβία, 1978)

Αποφασισμένος να αποδράσει από μια πραγματικότητα που αισθάνεται ότι τον καταπνίγει, ο Ivan ένας δημοφιλής ηθοποιός -στον ρόλο ο Ijuba Tadic-, καταφεύγει στο ποταμόπλοιο ενός φίλου του. Όμως γρήγορα θα αντιληφθεί ότι το σχέδιο του είναι μια φενάκη. Ακολουθούμενος από ένα τηλεοπτικό συνεργείο, από τον θίασο που εγκατέλειψε και από τους περίεργους θαυμαστές του, ο Ivan δεν θα αργήσει να συνειδητοποιήσει ότι η απόδραση από την φήμη και την δόξα είναι αδύνατη. Έτσι η απόφασή του θα γίνει η αφορμή για να οργανωθεί στις όχθες του Δούναβη, μια λαϊκή γιορτή στην οποία συμμετέχοντες είναι οι πάντες και αυτός το τιμώμενο πρόσωπο. Χρησιμοποιώντας σε πολύ μεγάλο βαθμό ερασιτέχνες ηθοποιούς, κινηματογραφώντας τις διαδρομές του ποταμόπλοιου στον Δούναβη και έχοντας ως δραματικό πρόσωπο τον ηθοποιό, ο Srdjan Karanovic κάνει μια ταινία για το μάταιο της απόδρασης. Σ' αυτήν, αποκορύφωμα είναι το λαϊκό πανηγύρι: ένας χώρος στην αφήγηση όπου το παράδοξο κυριαρχεί.

Δ.Μ.

CINE PROBANTA 1, 20:30

Srdjan Karanovic

κάθε ταινία και ο δικός της μικρόκοσμος

Η ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΣΑΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Θεωρώ, καταρχάς, την σκηνοθεσία ως ένα είδος παιχνιδιού, και νομίζω ότι το να κάνεις ταινίες είναι ένα είδος παιχνιδιού συναστροφών -αυτός εξάλλου ήταν και ο τίτλος της πρώτης μου ταινίας (Social Game). Παιχνίδι, όχι με την παιδική έννοια του όρου, αλλά το παιχνίδι ως ευχαρίστηση. Όταν παίζεις, όταν είσαι δημιουργικός, τότε δημιουργείς διαφορετικές ζωές. Γενικότερα πιστεύω ότι οι ταινίες είναι μικροί κόσμοι, κάθε ταινία έχει τον δικό της μικρόκοσμο. Γι' αυτό δεν ήθελα οι ταινίες μου να είναι μόνο ενός τύπου, μόνο ενός είδους. Ήθελα συνέχεια να περνάω από το ένα θέμα στο άλλο, να αλλάζω οπτικές γωνίες. Και νομίζω ότι η πραγματική προσωπικότητά μου βρίσκεται κρυμμένη μέσα στις ταινίες μου.

Δεν πιστεύω στους σκηνοθέτες που συνέχεια γυρίζουν την ίδια ταινία, έχουν τα ίδια πλάνα, έχουν τους ίδιους χαρακτήρες, έχουν την ίδια ιστορία, έχουν το ίδιο ύφος. Νομίζω ότι είναι πολύ εύκολο για κάποιον να γίνει έτσι δημιουργός (auteur). Είναι ζήτημα επιτήδευσης, είναι ζήτημα μανιερισμού.

Όμως αυτό που πραγματικά είναι ένα πρόσωπο, βγαίνει από μέσα του τελείως ασυνείδητα. Γι' αυτό και εγώ προσπαθούσα πάντα να γυρίσω όσο το δυνατόν περισσότερες και διαφορετικές μεταξύ τους ταινίες. Τώρα σχεδιάζω να γυρίσω μια ταινία τελείως διαφορετική απ' ό,τι έχω κάνει μέχρι τώρα: μια ρομαντική κωμωδία, με ευτυχισμένο τέλος και με ήρωες πρόσφυγες.

Όταν σχεδιάζω μια ταινία, συνήθως σκέπτομαι για την ζωή στο σύνολό της, για την δική μου ζωή, για την ζωή γύρω μου. Προσπαθώ να βρω τα σημεία που έχουν ενδιαφέρον. Τα

σκέπτομαι, τα φαντάζομαι για πάρα πολύ χρόνο. Χρειάζομαι παρά πολύ χρόνο για να γράψω το σενάριο της ταινίας, να αντιληφθώ τι πραγματικά θέλω να κάνω.

Η ΑΠΟΔΡΑΣΗ, ΤΟ ΑΤΟΜΟ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η ταινία *Το άρωμα των Αγριολούλουδων* ανήκει σε μία κατηγορία "πειραματικών" ταινιών που γύρισα, τα οποία ονομάζω "ντοκιμαντερίστικα παραμύθια". Σ' αυτήν την ταινία συναισθηματικά είμαι πιο κοντά στον κεντρικό χαρακτήρα, τον ηθοποιό. Όπως σ' όλες τις ταινίες μου έτσι και σ' αυτήν υπάρχει μια αντίθεση ανάμεσα σ' ένα πρόσωπο και στην κοινωνία: δεν μπορούν να τον καταλάβουν, αδυνατούν να τον κατανοήσουν. Θέλει, ο ήρωας, απλώς να ζήσει την ζωή του. Όμως ο κόσμος τον ενοχλεί και από ένα σημείο και μετά η ζωή του δεν έχει πλέον κανένα νόημα γι' αυτόν.

Στην ταινία *Το Στεφάνι της Πέτρια*, υπάρχει το στοιχείο της απόδρασης της ηρωίδας, μέσα από το κολλάζ των επιζωγραφισμένων φωτογραφιών που φτιάχνει: εκεί σ' αυτές τις φωτογραφίες, η ζωή της φαίνεται ότι ήταν ευτυχισμένη, αυτή είναι η απόδραση της.

Πολύ πριν γυρίσω το *Μια Ταινία χωρίς Τίτλο*, υπήρχαν τα προβλήματα με τις εθνικιστικές συγκρούσεις στο Κοσσυφοπέδιο. Ξεκίνησα να την γυρίζω πριν ο Μιλόσεβιτς ανέβει στην εξουσία και όταν τελείωσα ήταν ήδη στην εξουσία. Αυτή η ταινία ήταν η μεγαλύτερή μου αποτυχία στην Γιουγκοσλαβία. Είχε πολύ περιορισμένη διανομή στις αίθουσες, ποτέ δεν προβλήθηκε σε κανένα τηλεοπτικό κανάλι -οι άλλες μου ταινίες έχουν προβληθεί 30 ή 40 φορές. Δεν άρεσε ούτε στους Σέρβους, ούτε στους Αλβανούς. Άρεσε μόνο στους Κροάτες και στους Σλοβένους.

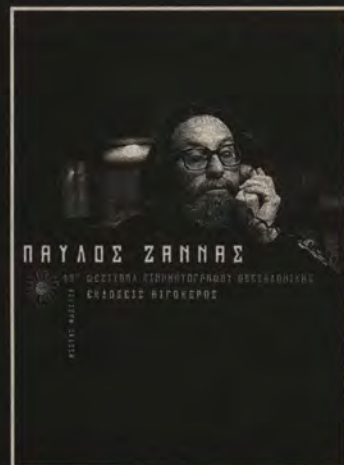
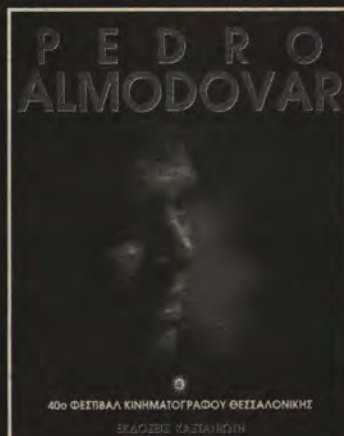
Όλοι λένε γι' αυτήν την ταινία ότι είναι για το Κόσοβο, όμως κατά βάθος μιλά για την χειραγώγηση. Είναι η χειραγώγηση που καταστρέφει τα πάντα στην ταινία. Οι παραγωγοί προσπαθούν να χειραγωγήσουν τον σκηνοθέτη, η κοινωνία και οι πολιτικοί προσπαθούν να χειραγωγήσουν το νεαρό ζευγάρι στην ταινία (επειδή ανήκουν σε διαφορετικές εθνότητες).

ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΙ ΣΤΟ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ

Νομίζω ότι αυτό που συμβαίνει τώρα στο Κόσοβο, είναι μια κατάσταση χειραγώγησης και επιβολής από τα πάνω: είναι τα άτομα που υποφέρουν μ' αυτήν την κατάσταση. Δεν είμαι υποστηρικτής του καθεστώτος Μιλόσεβιτς, όμως οι βομβαρδισμοί ήταν μια αγριότητα. Δεν κατάστρεψαν μόνο τις γέφυρες αλλά και τον πολιτισμό, τον τρόπο ζωής των ανθρώπων. Ήταν μια επίθεση ενάντια στο λαό της Σερβίας. Εκτιμώ τον Αμερικάνικο πολιτισμό, όμως δεν θέλω να τον βλέπω σ' άλλα μέρη: όπως κάποιους ευρωπαίους σκηνοθέτες που προσπαθούν να μιμηθούν το Χόλιγουντ. Όταν βρίσκομαι στην Ελλάδα δεν θέλω να τρωω στα ΜακΝτόναλντς.

Συνέντευξη: Δημήτρης Μπάμπας

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ 40ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ

“Ίσως είμαι λίγο παλιομοδίτης, αλλά μεγάλωσα στην δεκαετία του '60 και '70 και μ' αρέσουν οι αληθινές, οι αυθεντικές, οι πρωτότυπες ταινίες”

Creamy Bechamelle Sauce. Panos Koutras spent many hours in his editing kitchen in Maroussi, Athens, perfecting the recipe for one of the campiest Greek films ever – "The Attack of the Giant Moussaka". Yesterday the director described the process of creating the film about a mega-Moussaka (inhabited by an alien) as a cathartic experience. He noted that the film served as a kind of "garbage can" that he filled with parts of himself he didn't want. Star Themis Bazaka, who plays a journalist in the media-spoofing film may be best known for dramatic roles, such as the heroine of Pantelis Voulgaris' "The Stone Years," but she chose to do the project out of a craving for well-written comedy.

Champagne and caviar. Catherine Deneuve spoke to the press yesterday about everything from what it was like to be a woman in the film business, to her impressions of Theo Angelopoulos' films. While the press tried to find a chink in Ms. Deneuve's ever-articulate and clear-headed perspective on her work and life, the actress gave us level responses. On the fear of growing older, as an actress? "Any woman who says she isn't concerned about looking old isn't saying the truth... Because cinema is a visual art, aging is something that is not always easy to deal with... however since I've always had such good company – children, family – I'm not so worried." On "the perfect" project: "I don't know, because I don't see films as a kind of competition. I'm not a person with a 'sportsman-like' spirit." On her new Lars Von Trier film "Dancer in the Dark", a project so technologically-innovative that sometimes 100 video cameras were employed in the shooting: "New technology liberates actors from too many lights and crew members, placing them in an environment that makes them feel freer. But they have to know how to use that freedom." On why she is not in Hollywood: "There aren't many good roles in America for European actresses." On Las Vegas: "I was very surprised when I got to my hotel, very tired, drew the curtains and saw a replica of the Eiffel Tower just outside." On Thessaloniki: "There are a lot of people outdoors, lots of bars, cafés, people living with the warmth and pace of a Southern country." On being a woman in the "male dominated" film industry: "I've worked since I was very young with men and women. But because I experienced success from a young age, this changed the equilibrium of things." On the films of Theo Angelopoulos: "I think he is a great director. I sometimes have a problem with the length of his films, but I like them, as well as the director's personal vision."

Roast rabbit. Ambiguity was what Czech director Sasa Gedeon told Thessaloniki he wanted to cultivate in his "The Return of the Idiot." Some of the best scenes of the international competition film feature "normal" characters around the kitchen table fighting to preserve outside appearances, while the returned "idiot" threatens to reveal the truth. Marco Bechis' "Garage Olimpo", another of the 14 films in the international competition, is also about a war of nerves. The film shows neighbours on opposite sides of the political divide during Argentina's military dictatorship.

A couple of soda pops for the boys. "Are you a Romeo or a fundamentalist?" a boy asks his dreamy friend in the no-frills international competition film "Closed Doors." The film by Alef Hetata focuses on small details inside Egypt during the 1991 Persian Gulf war.

Flavourful tea. The star of "Luna Papa" by Bakhtar Khudojnazarov, Chulpan Khamatova, has brought the boundless energy and expression that she exhibits in the vibrantly

landscaped film to Thessaloniki. In the film, Khamatova plays an actress whose unusual nuclear family is shunned by her small community when she becomes pregnant. At her press conference yesterday the actress noted that the film's unusual tone – part hyper-real and part fantasy – was inspired by artwork such as Chagall paintings.

Some fresh milk for the gentleman with the cell phone. Audiences who didn't get a chance to see Abbas Kiarostami's "The Wind Will Carry Us" over the weekend, will not see it today also. You will be carried away by the wind on Friday 19/11 at 22.30 at the OLYMPION II theatre. In its place you can watch "Fiona", by Amos Kollek. Kiarostami's film is about a man who finds himself in a remote village, with a cell phone that only works from the top of a hill, manages to both be tactile and direct, while preserving a strong sense of mystery and philosophical contemplation. "The Color of the Sky" is another Iranian film, about a blind child and his family, in today's program.

Sugar and spice. "It's the year of the woman in Thessaloniki" according to New Horizons' director Dimitris Eipides. The festival spotlights the diverse talents of US indie director Allison Anders, Canada's Lea Pool and Hungary's Ildikó Enyedi this year. Eipides noted that all three women's work fits very much into New Horizons' mission to challenge its audiences. Despite all three directors' success, they still retain unique visions and a concern with issues that may sometimes get "ugly", but matter.

Chilled Gaspacho. Can you think of anything more refreshing than being immersed in Pedro Almodovar's 1987 superhit "Women on the Verge of a Nervous Breakdown" again?

War rations. Last year the producers of "An Unexpected Walk" mentioned a young French director who collaborated with them in making their film about life within the eye of the storm of fighting in Sarajevo at the beginning of the decade. This year their friend Francois Lunel presents another tale about artists trying to find refuge from the madness of war in their home of Sarajevo with his film "Heroes". "Heroes" shows one couple's reaction to the Serbian invasion of their city and the husband's recruitment in the Bosnian army.

A taste for sushi. Back in the late 1970s, Portuguese Paoulo Rocha started work on "The Island of Love," the story of the writer Wenceslau de Moraes, who left home for the Far East... and never returned. A most unusual life is documented in the film screening tonight at 10:30pm. De Moraes was born in the middle of the 19th century in Lisbon, but fell in love with the Far East, marrying and abandoning a Chinese wife, before establishing himself in Japan and achieving fame back home.

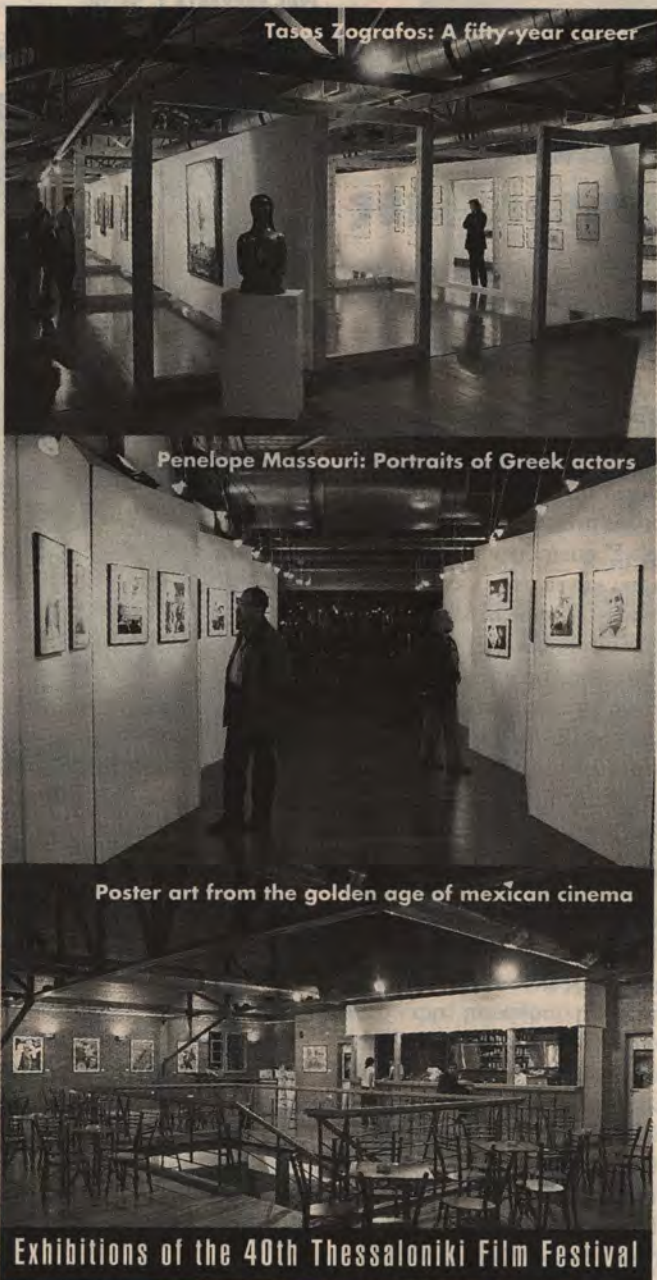
Israeli cuisine. "Devarim", the first part of the trilogy of films by Amos Gitai showing at the festival, is set in Tel Aviv. Showing tonight at 8, the film (about a photographer seeking immediate gratification, and his more long-term-preoccupied roommate) shows director Gitai's concern with ancient and modern elements of Israeli life.

Quote/unquote: "I don't show films that are sensationalistic, that have only a shock effect. I want just the opposite. I want people to leave the theatre enlightened, having had a positive experience." Dimitris Eipides, programmer of the festival's New Horizons section.

Angelike Contis

FIRST Π Ρ Ω Τ Ο Π Ρ Α Ν Ο SHOT 40th THESSALONIKI FILM FESTIVAL MONDAY 15 NOVEMBER 1999 • N. 58

A feast for every taste

ΠΡΩΤΟ ΠΡΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 58 ΔΕΥΤΕΡΑ 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1999
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΥΡΗΣ ΖΗΚΟΣ
ΣΥΝΤΑΞΗ: ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΖΟΡΜΠΑΣ, ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΣΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΕ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΗΛΛΙΑΣ,
ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΣΚΟΣ-ΕΝΤΥΡΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΠΡΩΤΟ ΠΡΑΝΟ 14 / 40th ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μ Ε Τ Η Ν Υ Π Ο Σ Τ Η Ρ Ι Ξ Η Τ Ω Ν

ME RLOT

Τοπικός Οίνος Χαλκιδικής

Οίνος παλαιωμένος
από την ποικιλία merlot.
Με βαθύ πορφύρεο χρώμα,
μπονκέτο που θυμίζει
μπαχαρικά και μαρασκίνο
γεύση ελαφρά και απαλή.

Αθήρι

Μακεδονικός Τοπικός Οίνος

Οίνος από
την ποικιλία Αθήρι.
Λευκοκίτρινος,
με ευχάριστο
φροντώδες άρωμα,
λεπτή και δροσερή γεύση.

Ενάργετος Τσάνταλης αε
ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ · ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ · ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΟΠΟΙΙΑ

PROJECT: TOP FM PRESENTS ITS LOGO FOR THE NEW MILLENNIUM!

DATA INPUT WINDOW

Initializing System Processor
ENTER DATA FOR PROCESS...

- > STATION: TOP_FM_104.DAT
- > MUSIC: FRESH & QUEERLL_HITS.DAT
- > BROADCAST RANGE: THESSALONIKI.DAT
- > EVENTS: HUNT_PREMIERES_PARTIES.DAT
- > LISTENERS: NEXT_GENERATION.DAT
- > NEWSGROUPS: MUSIC.DAT
- > System Processing Data...23%
- > Please wait...

TRACK HISTORY WINDOW

ELAPSED YEAR TRACK	90
ELAPSED YEAR TRACK	91
ELAPSED YEAR TRACK	92
ELAPSED YEAR TRACK	93
ELAPSED YEAR TRACK	94
ELAPSED YEAR TRACK	95
ELAPSED YEAR TRACK	96
ELAPSED YEAR TRACK	97
ELAPSED YEAR TRACK	98
ELAPSED YEAR TRACK	99
ON-AIR YEAR TRACK	00

System Reports:

> TOP FM 104 TOP MILLENNIUM RADIO STATION TOP MUSIC BROADCAST

> FINAL OUTPUT: TOP RADIO STATION FOR THE NEW MILLENNIUM!

TOP FEELING!

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ 60, 546 42, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 850.512, FAX: 850.513, Internet: http://www.topfm.gr

Ο 88.100 παρουσιάζει το soundtrack της χρονιάς

NIGHTRIIPPING

by 88.100

SUEDE	J.J. JOHANSON
DAVID BOWIE	MULU
MORCHEEBA	LHASA
HOOVERPHONIC	CLANNAD
DJ CAM	ENDORPHIN
COWBOY JUNKIES	GEOFF SMITH
SARAH BRIGHTMAN	PRESSURE DROP
B-TRIBE	GHOSTLAND

ΚΥΚΛΟΦΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ CHART RECORDS

Πώς γίνεται το μικρό
να χωρά τόση ελευθερία;

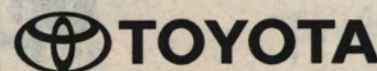
BATES (ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΗ)

Toyota Yaris Το χωρά ο νους σας!

Αν μέχρι σήμερα η ευελιξία ήταν ζητούμενο, από τώρα γίνεται τρόπος ζωής! Το Toyota Yaris σχεδιάστηκε από μέσα προς τα έξω, όπως ακριβώς το θέλετε: Μικρό απ' έξω για να κινείστε με ευελιξία και άνεση, αλλά απρόσμενα μεγάλο μέσα για να χωρά όλες τις επιθυμίες σας. Άπλετος εσωτερικός χώρος που προκαλεί θαυμασμό, αλλά και ευρηματικότητα που καταπλήσσει. Σκεφτείτε: Τα πίσω καθίσματα μετακινούνται εμπρός - πίσω κατά 15 εκατοστά, δημιουργώντας έτσι 950 λίτρα μεγαλειώδους χώρου, όλου δικού σας! Και χάρη στην ανώτερη τεχνολογία VVT-i, που αποδίδει 68 πανίσχυρα άλογα στα 1000 κ.ε. και 86 άλογα στα 1300, το Yaris σας χαρίζει μια ασυναγώνιστη αίσθηση ελευθερίας... μέσα - έξω! Toyota Yaris. Ποτέ πριν ένα μικρό αυτοκίνητο δεν έδωσε τόσο χώρο στην ελευθερία σας!

Νέο TOYOTA Yaris
Τώρα και στα 1300κ.ε. με 86Hp

"Όπως σε θέλω. Πάντα κοντά μου."

Εκπομπές ρύπων: CO: 0.91 gr/Km, HC+NOx: 0.17 gr/Km